Artis obstetricariae compendium ... morborum ominium qui foeminis inter gestandum in utero, et in puerperio, nec non infantibus supervenire solent curationem totam complectens. Huc accedunt morborum omnium ... naturam investigandi methodus vera ... in usum medicinae tyronum / [Sir Richard Manningham].

Contributors

Manningham, Richard, Sir, 1690-1759.

Publication/Creation

London: T. Garner, 1740.

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/fg2dtsb8

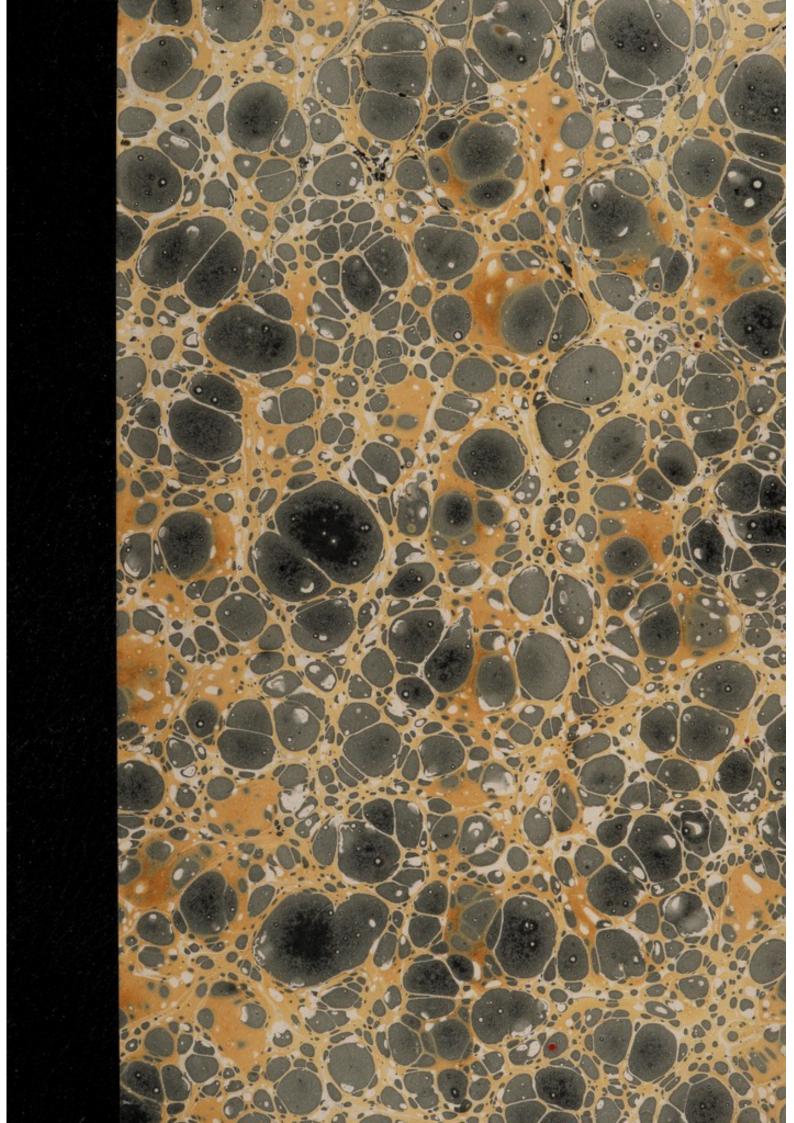
License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

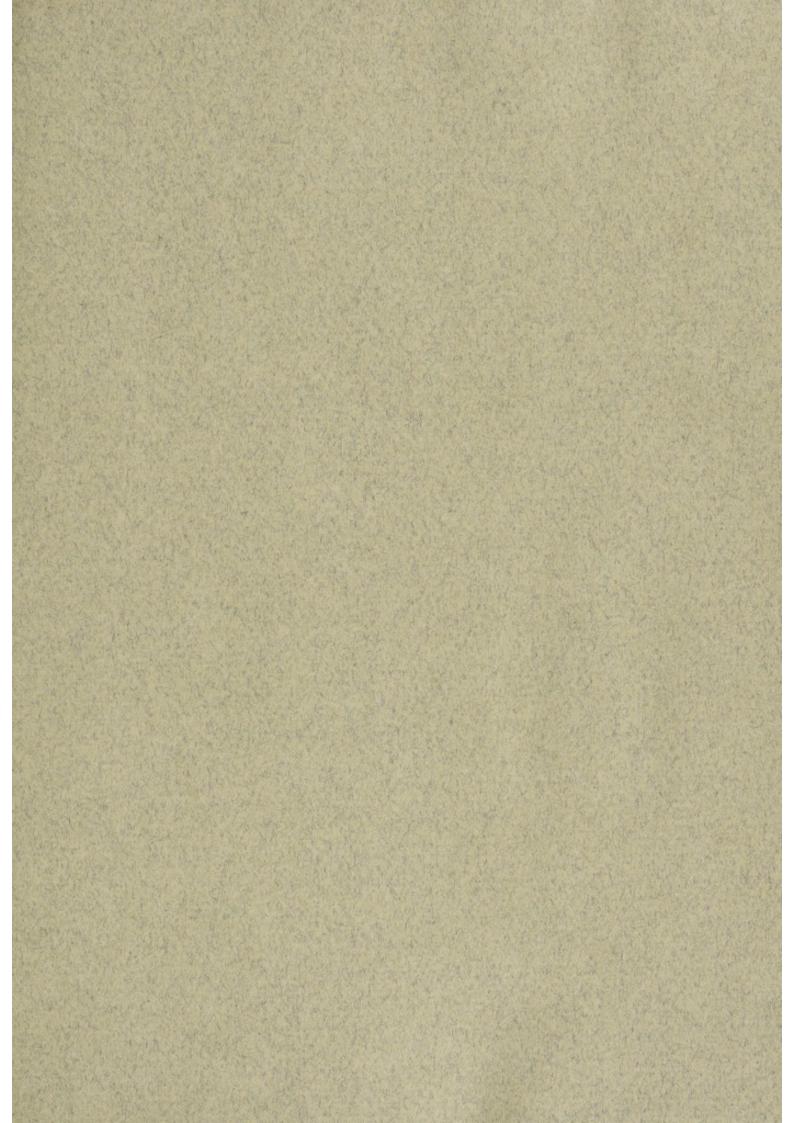
You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

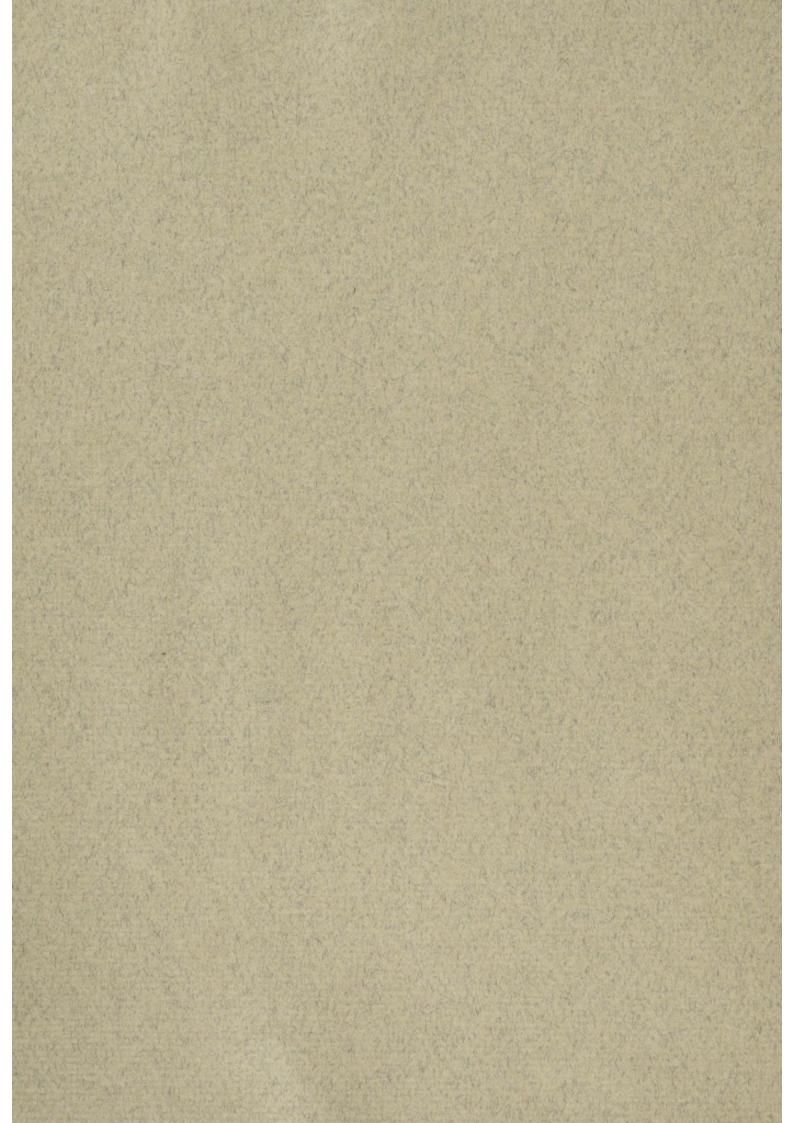

Wellcome Collection 183 Euston Road London NW1 2BE UK T +44 (0)20 7611 8722 E library@wellcomecollection.org https://wellcomecollection.org

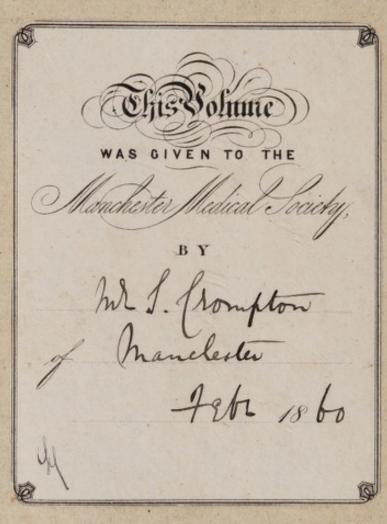
35256/0

J.W. 7.67. 1860 J. XXV. Man Deplaced to Receptury Than Sam Grompiton Chis Volume)

Novam editionem curavit Milippus Adolphus Bochmer, duas que addidit dip. quas suo loco dicemus. Hall. 1746. 4 Recus. Lovan: 1755. 46 Aaller. Bibl. Chir. j. 217

ARTIS OBSTETRICARIÆ COMPENDIUM Tam THEORIAM quam PRAXIN spectans:

MORBORUM omnium qui Fœminis inter gestandum in Utero, & in Puerperio, nec non Infantibus supervenire solent CURATIONEM totam complectens.

Huc accedunt MORBORUM omnium, quibus Corpus humanum est obnoxium NATURAM INVESTIGANDI METHODUS vera & accuratissima, illorum CURATIONEM essicacissimam indigitans;

Et OBSERVATIONES nonnullæ ad PRAXINGENERALEM MEDICINÆ attinentes:

In Usum MEDICINÆ TYRONUM

AUCTORE

RICHARDO MANNINGHAM, EQUITE, M. D. R. S. S. et Coll. Med. Lond.

In boc gaudeo aliquid discere, ut doceam.

SENECA.

LONDINI:

Impensis T. GARDNER, apud Insigne Capitis Couleii prope Temple-Bar. Mp cc xL. T.p. formerly mounted on index leaf now bound at end. 2/8/89.

54800

PRAEFATIO. TUEDICAL

UONIAM confilium illud pium, quod in levamen puerperarum inopum Nobilium, Clericorum & Medicorum dignis-fimi quique, optimi denique omnium ordinum & utriusque sexus Patroni nuper iniere, Artem Obstetricariam docendi occasionem mihi mox est daturum; in rem fore existimavi, futuræ Institutionis, quam apud eos Tirones qui se nostris præceptis dederint præstiturus sum, Compendium hoc in medium dare. Quod si cui nimis curtum & imperfectum videatur, aufim non tantum promittere me limatius & plenius, quamprimum per tempus licebit, redditurum, sed sperare etiam ex hoc, qualecunque sit, sructum uberem posse hauriri: Nam præcepta quæque præstantissima quæ ad Obstetricium & Mulierum morbos attinent Aphorismi ubique subjecti complectuntur.

Diu equidem sum miratu (id qued complures questi questi sunt) Hospitium in subsidium paupercularum parturientium & infantium expositorum nullum adhuc in hac nostra civitate tam opulenta extitisse; at quoniam, quæ miseris benigne semper illuxit, Majestas Regia concesso Diplomate opus hoc desideratum Auctoritate sua promovit, summique inter nobiles viri Hospitii suturi Curatores sieri dignati sunt, nullus dubito quin, collatis ultro pecuniis (ea enim est nostratium proclivis misericordia) brevi persiciatur, nec minus Religioni, essiciendo quo minus egestas dira ad infantium suorum necem invitas parentum manus, impellat, quam Reip. Vires opesque civiles quotidie augendo, prosit.

Hospitiolum etiam hoc quod in nostris ædibus interim in subsidium puerperarum inopum, saventibus non paucis, jam nascitur, suas habet laudes, et matribus plurimis earumque infantibus incolumitati esse potest: Quod licet in præsens angustis nitatur sundamentis, si quid exempla tamen tantorum, quibus jam curæ est, Fautorum possunt, cito amplius sactum iri consido: Quid quod inceptum sit satis comprobatum, quod in se nihil non decens, justum et laudabile habeat & unde Ars Obstetricandi commode semper discatur: Hujus autem

autem rei scientiæ, (adeo non levis est momenti) doctissimi ferme omnium seculorum Medici operam navare haud aspernati sunt; et in his novissimis temporibus, cum mulieres, suæ infantiumque saluti melius consulentes, utriusque sexus auxilium accersire non recusaverint, ad Praxim quoque multo peritiores evaserunt; quippe viri Anatomica scientia instructi promptiores improvisis difficultatibus accurrent, & ad augendam peritiam magis sunt idonei. Sperare igitur libet quamplurimos, qui se Medicinæ studio accingunt, non tantum Theoriæ hujus artis sed et Praxi quoque in posterum daturos operam cum discendi ad manum aderit Facultas: Quod si his qui in hac urbe, (ubi rei medicæ peritissimi semper in propinquo sunt) degunt, minus necessarium videatur, iis saltem qui rure Medicinam facere destinaverint non possum non commendare; eorum enim omnino erit diversis istis morbis, qui graviditati & puerperio sæpe superveniunt, mederi: Est vero cur mulieres ipsæ culpentur quæ, si forte inter gestandum in utero ægrotaverint, medici confilium advocare plerumque nolunt; errore scilicet vulgari ductæ, quicquid morbi sit, aut nullum remedium nisi post partum adhiberi posse credunt, aut tum ultro deceffurum

decessurum sperant: In hoc autem falluntur, nam nisi morbus is sit, qui ex Prægnatione omnino oritur, ipsi puerperio multum dissicultatis & periculi nunquam non assert, imo sæpe mortem: Contra vero idoneis & tempestivis remediis ut multo facilior sit partus, multa incolumis puerpera, quæ per errorem hunc & iniquam negligentiam perire potuisset, essici potest.

Cum adhuc Obstetricandi artem haud facile quisquam, nisi peregre quæsitam, satis assecutus sit, et cum longinqua studia perpaucorum Tironum rebus convenirent; vix sperare licet Obstetrices nostras eam, quam res sæpe postulant, artis prudentiam adeptas esse: Unde honestiores æque ac humiliores gravissima in puerperio per Obstetricantium pene inevitabilem inscientiam pati timendum est. Jam vero præsentem discendi occasionem nactis nullas erit excusationi locus, si posthac inscienter egerint cum penes suerit omnes idoneos obstetricio sieri; quo tandem essecto ipsi Divites simul cum pauperibus plurimum emolumenti ex hoc incepto suo munisco percepturi sunt, posterique summis laudibus pios operis Fautores, unde et ipsi tantum utilitatis hauserint, prosecuturi sunt.

Cum

Cum vero fint qui querantur, nec injuria, Mulieres in Hospitiis peregrinis incommoda nonnulla ex instituendis Tyronibus accipere, ne quis tale quidquam nobis objiciat, Machinam ita comparatam habemus, ut per illam & Prægnantium Tastum & Eductiones Fœtus omni-modæ monstrari pollint: Fit autem ex Fæminæ offibus compactis quibus uterum factitium aptari curavimus. Hac igitur nullo parturientium incommodo imperitas Tironum manus exercebimus, donec ipsum opus capessere tuto poterunt: Eadem etiam machinatione quem situm in utero fætus, quem ipse uterus juxta naturam obtinet, et varios situs, qui præter naturam utrique accidunt, (unde molestissima & periculosissima sæpe fiunt puerperia) demonstrabimus, quid denique pro diversis rebus potissimum facto opus fit edocebimus.

ex is fire and is Tyronibus accinotes no quis pale quid quan netile objiciet, Machinan ita comparaçãos uterum fastitivm aprari curavimus. Hae sgirur manus extrablinara, donce liphin opus tareffera tuto poteruot: Hadeni etiam machinatione quem in utero fierus, questi apie interus, junta naturam obtinet, et varios fins, qui preter naturaes filling ferre from purposes) demonstrations

De Arte Obstetricaria.

COGNITIO	Generalis Distincta	Muliebrium que inserviunt P. Uteri. Pudendi Muli Vesicæ. Intestini recti.	iebris.	oni ? Quales? Situs?
orner for fine from	Offa	Qualia? Situs? Ufus? Articulatio?	uliais	Cognition (
Pelvis.	Quæ in e	a continentur Profundior.	Vesica. Uterus. Intestinum Secundina. Humores. Fœtus.	
Pelvis.	Varietas	Latior. Amplior. Planior. Rotundior.	Qualis?	mmoda?
in confiderentia		Ovata. a in diverso Sexuelvis — Quid?	i P Libridhib se a	commoda ?
directly.	Apertio r	(on a Seper Pubis, fed Retrocessu Ossis Sacri	20 C.

Quid fit Tactus? -Quomodo prægnans debeat tangi? Quo Tempore necessarius? An vere gravida fit Mulier aliqua. An Tempus pariendi instet, an longa adhuc mora intercedat? An gravida genuinis ad Partum Doloribus corripiatur necne? An gravidæ Doloribus jam correptæ Cuinam rei futurus sit Partus facilis an diffiinferviat? cilis? ut cognof-An Infantes bene vel prave fiti fint? catur Quomodo Parturienti et Infanti succurrendum, et quid eum in finem Cognitiospecialis faciendum fit? An Res ita se habeat ut Partus Gravidæ fit promovendus? Quomodo Secundinæ excludendæ fint? Omnes prave fiti Fœtus verti? et Pedibus prehenfis extrahi queant? Quomodo Obstetrix se gerere de-7 Matrem? beat post Partum erga S Infantem ?

De Utero.

UT clarius et distinctius Rem proponamus Uterum consideremus.

vel } per se. conjunctim cum Vagina,

Uterus

Substantia } Crassa. Solidissima. Ex innumerabili Multitudine Fibrarum et Vasculorum scilicet Venis, Arteriis, Nervis, Lymphaticis, interpolitis Particulis musculosis. Virginibus. 5 Nuptis. Prægnationem. Status Partum. Situs } Qualis? \ varius post Præg- \ Commoda? Incommoda? Fundus post Præg-Retrorsum. nationem, deflectiitur nimis Sinistrorsum Os } Quid? Figura externa {Qualis? Qualis? Ligamenta? Usus? Connexio Orificium, undique annexum Vaginæ. Cavitas { Quid ? Dilatatio in suprema plurimum ? Commoda?
Parte, viz. Fundo Incommoda? Parte, viz. Fundo Contractio Unde nonnullis false dicitur Os Internum Uteri. inde Confusio.

Uterus per se

De Crassitudine Uteri in Prægnantibus.

UTERUS potest extendi et dilatari manente tamen eadem Crassitie qua gaudet, dum adhuc parvus, Fœtusque expers est, et non obstante Magnitudine sua et Crassitie, quam habet Tempore. Partûs, intra paucos Dies Horasve ad pristinam Parvitatem ac Firmitatem contrahi potest.

Sæpius, quando defunctæ Parturientis Anatomiæ interesse dabatur, vidi Uterum, non obstante quantacunque Magnitudine vel Parvitate gaudeat Uterus, eadem semper reperitur Crassities, modo major, modo minor, prout variant accidentia. et Quicquid communiter vel plerumque sit, id naturale est.

Sæpe in viventibus accurata Attentione inquisivi, tam altera Manu in Uterum intromissa ad Secundinam extrahendam, quam altera Ventri imposita, ut eo distinctius Veritatem Crassitiei ipso Sensu detegerem; et vere dicere possum, me semper seré Uteri integram Crassitiem sensisse, imo tantam nonnunquam Crassitiem et Rigorem percepisse, ut ægre persuasus sim, quin mali quid accidisse Parturientibus credam, quum tamen in isto Puerperio ea qua in aliis usæ essent Valetudine; et unicæ saltem memini me sensisse Uterum tenuem, inde concludo, Uterum varia quidem Magnitudine, ab Imprægnationis Initio ad Partum usque una eademque semper gaudere Crassitie, Fundo autem multo magis ampliatur, quam ulla alia Parte inferiore. Deinde Uterum multifariam potest Loco moveri; non rarum est invenire Secundinam in Utero, jam in Postica ad Lumbos, jam proxime Diaphragma, jam in Antica Ventris propendentis, jam a dextro, jam a finistro; neutiquam vero exinde concludendum est, Secundinam Utero cohærere, a Latere vel prope Orificium, minime, sed quod Uterus multifariam possit Loco moveri, et in Fundo multo magis extenditur, quam in aliis Partibus suis. Do

De Vagina.

Vagina.

Os. Quid?

rugosa plurimisque consita Plicis, Quare?

facile ex. \{ Latitudine \} Usus? \} Commoda?

tendens \} Longitudine \} Usus? \} Incommoda?

lævis et lubrica \} inuncta plerumque mucosa quadam Materia \} usus

Contractio \} Qualis? Usus?

Connexio?

De Secundinis.

Substantia? Vasculosa.

Forma?

Numerus?

Situs? Fundo Uteri plerumque adhærens.

Vasa Placenta.

Vasa Punis modo complicatæ.

Vasa Quarum in Placenta Anastomoses; Usus?

Usus?

Situs? Chorion in quâ innumera Vasa (Usus? Connexio ?

Vafa? pauciora quam in Chorio. continendas. Secernendas. Chorion confervandam.

> an in Homine invenienda? unde dicta?

Allantois

in Brutis obvia Situs? uti Urachus, an Homini pervius?

APHORISMI. -

Membrana est duplex Chorion et Amnion quæ simul conjunctæ unum involucrun faciunt in quo et Fætus et Humores simul continentur.

Gemellis singulis suæ sunt Membranæ neg; unquam uterq; idem operimentum sortiuntur nisi adunatis corporibus, quod rarissime evenit, monstrum · fiant.

Membranæ æquo crassiores vel tenuiores Partum molestiorem reddunt, crassiores nempe Infantem in exitu remorantur, tenuiores prius ruptæ quam Os Uteri satis dilatetur, Humorum inopem derelinguunt.

[7]

Funis Umbilicalis Infertio Venæ — distributio per Hepar.
Situs?
Origo? ex iliacis internis.

APHORISMI. -

Funis Umbilicalis Etus humæani tribus tantum constat vasculis, unica scilicet vena arteriis duabus, quæ omnes una eademq; membrana, sive involucro colligantur.

Vena Umbilicalis sensus est omnino expers quippe quæ nullum habeat nervum.

Vena Umbilicales duriores & rigidiores, licet crafsissimæ sint, in educendis Placentis citiùs quam molliores rumpuntur.

Infantibus nonnullis Funis adeo distentus est, ut licet arti a fiat ligatura, postea contractione fatta, sanguis nisi summa adhibeatur cura, essurus sit.

Funem in nodo implicatum ex nimia longitudine & motu Infantis circulari in utero nonnunquam invenimus.

De Partu Naturali.

Ad Partum natural ralem requiruntur

Matris

Parturiens aut Fœtus nullis Infirmitatibus obnoxii, quæ Partui obesse possent.

Ad Partum natural ralem requiruntur

Matris

Poetus quæ Partui obesse possent.

Quales ?

Situs.

Ouales ?

Situs.

Ouales ?

Status.

Ouales ?

Partus appropinquantis Signa

Dolor versus Renes cum Doloribus respondentibus.

Tumor Ventris immutatus.

Urinæ vel Suppressio.

Aquarum. Formatio.

Partus fere inftantis Signa.

Dolor versus Renes & Lumbos auctus.

Frequens.

Pulsus in Carpis Splenus.

Aubor Vultus.

Vomitus.

Os Tincæ apertum.

Paruts

Signa.

Os Tincæ magis apertum. Partus instantis (Aquarum formatio major. (Dolores ad Sacri & Pubis articulum. Tremores fine Frigore.

> Situs Corporis idoneus Unguenta Emollientia.

Partui profuerint Cardiaca.

Abdomen evacuantia.

Uterum comprimentia. Medicamina.

APHORISMI.

Qui juniores sunt Mulieres, modo Annum Ætatis decimum quintum peregerinit, eo feliciús parturiunt.

Si quando Aquæ quas parturientes egerunt primo liquidæ tenuesq; deinde viscosæ & mucosæ fluant Partum instare conjectari licet.

An Os Pubis vel Ossa Ilii inter parturiendum sejungantur non constat, sed Os Goccygis, cujus articulatio mobilis est aliquantulum recedit.

Detractio Sanguinis & Brachio plurimum in molestioribus Puerperiis prodest, cum et promoveat Partum & remedio sit ne immodica Profluvia & Convulsiones Partui difficili et præternaturali accedant.

Mulieres quæ nullum adbuc fætum ediderunt, orificium Uteri babent arctius et rotundius quod amplius et inequalius est in iis, quæ jam pepererunt.

Os Uteri multo mollius Utero gestantibus fit, quam alias.

Apertio

APHORISMI. -

Apertio oris Uteri Mulieris gravidæ non semper Parturitionis est signum certum, nonnunquam enim orificium adeo patefactum in quibusdam invenitur, ut digitum inferri sinat Mensem ante partum.

Uterus eandem retinet Densitatem per totum gestandi tempus, fundo excepto tunc densior facto.

Omnia Uteri vasa anpliora solitó sunt, in Mulieribus Menstruantibus aut sub accessionem mensium, quoq; magis progreditur Prægnatio eo magis dilatantur.

Res ita habere possint, ut Mulier Utero gerat. a Septem ad Undecim Menses.

Infantis (utriusvis sexús) secundúm Naturam in Utero positi, Caput est superius, inferiores Pedes, Facies antrorsum spectat, dum septem vel octo gestationis menses præterierint; postea vero omnino inversa est ejus positio, superiora scilicet Pedes, Caput inferiora occupat et retrorsum spectat Facies.

Sub nonum plerumq, mensem deorsum mittitur Infantis Caput, nonnunquam etiam sub octavum.

Infans se subvertens in postremo Gestationis mense motu insolito falsos sæpe Dolores ciet qui etiam enixus mature nimis afferuut.

Infans secundum Naturæ legem se prono Capite, aversa Facie, inter parturiendum affert; Quævis alia positio mala est et præter Naturam: è malis autem positionibus Pedes minimam, Brachium cum Hu-

Humero maximam, Nates vel Manus una cum Pedibus obviæ mediocrem Difficultatem ferunt.

In Principio Doloris quærendus est Fætus & Uteri situs.

Non nisi quiescenti Utero manus est intromittenda.

Violentis doloribus subitó deficientibus, si superveniet vomitus metuendum ne laceretur Uterus.

Viribus de repente deficientibus, lethalis extravafatio est Metuenda.

De Utero Gravidarum vel Parturientium bene locato.

Ventrem assurgit; quum enim Cavitas Pelvis non sufficiat ad capiendum prægrandem Uterum, uno vel pluribus Infantibus ex omni Parte absolutis una cum Secundinis & Humoribus repletum, exinde necessario sequitur, ultra Oram Pelvis in Cavitatem Ventris Uterum ascendere; atq; tum eandem (quam mòdo ante vel mox post Imprægnationem habuit) Posituram aut retinet, aut non; si priorem Posituram retinet, illum existimo restum & bene situm Uterum, atq; tunc acuminata ejus Pars restà tendit in Cavitatem Pelvis, Fundus verò circa Umbilicum versatur: Positura autem mutata, huc vel illuc aliquantulum inclinatum Uterum obliquum dico vel prave situm.

De Constrictione Venæ umbilicalis & Secundinarum Exclusione.

FUNIS umbilicalis recens nati Infantis constringendus, & fine mora Secundinæ excludendæ, Manum protinus ab exclusione Infantis immittendo — Quare?

- 1. Tum Manus, imo & Brachium, si opus fuerit, facile illabitur.
- 2. Statim a Fætûs exclusione sine ullo Puerperæ dolore aut incommodo, Manum in Uterum immittere licet.
- 3. Non Orificium solummodo Uteri latè satis adbu- patet, sed & Uterus ipse.
- 4. Periculum non est ut Fundum detrahas aut Uterum invertas Funiculum Umbilicalem extrahendo.
- 5. Ut pateat an Secundinæ Utero adhæreant necne, quod alitèr certò sciri non potest.
 - 6. Absolutum Puerperium accelerare.
- 7. Ut Certior fias num unus adbuc vel plures Infantes excludendi fint, aut Mola residua, aut Fætus emortuus
- 8. Ut cognoscas, num Frustula quædam Secundinarum aut Membranarum residua sint in Utero, aut Sanguinis Grumi, & si opus videbitur reducere Uterum pedetèntim in statum naturalem.

De Partu dissicili.

Partus difficilis fit ob	- COLER	Atatem Juniorem. Provectiorem. màle formatum. nimis obefum. nimis macilentum. morbofum.
	Matris	Uterum morbofum retrorfum. Animum depreffum. Vires labefactas.
	Fætus.	Aquas ante Fœtum profluxas. Imbecillitatem. Mortem. Corpus { prægrande. male formatum. Situm inidoneum. Funem implicatum.

Partui difficili vix Convulsiones sine Recognitione.

Syncope frequens cum frigidis Sudoribus.

Convulsiones sine Recognitione.

Vires deficiunt.

Inferiora Abdominis & Tensa.

Inflammata:

Fœtus

Fœtus imbecillis dignolcitur ex

¿ languido. Partu S diuturno. Sanguinis fluxu nimio. Matris Viribus languidis, Fætûs pulfu in Fune.

Fætus mortuus dignoscitur ex

Mammis flaccidis. Frequenti Lypothymiâ. Aquarum fætore. Frigore Ventris Laterumque. Gravitate in Utero. Capitis mollitie. Defectu Pulsus in Fune. Cuticulæ Separatione. Meconii (abíque Caufa) expulsione.

dignoscitur ex

Doloribus non ritè respondentibus. Fætus male fitus Doloribus nimis lentis. (Aquis furtivis. Tactu.

Os Uteri male fitum dignoscitur, ex Tactu

Exulceratione. Cicatrice.

Glandula obdurata.

Obstructione Vasculorum, Ligamentorum.

Primus, Si Fundus Diaphragmati, Uteri autem Corpus Spinæ Dorsi inclinatum apprimitur, inde Os Uteri nimis fuspensum ab antica Parte ad Offa Pubis addigitur, & Infantes reddit immobiles.

Pravus Uteri fitus quadruplex eft

Secundus, Si Uterus in ventrofis Mulieribus pronus propendet, Ore ad Os Sacrum converso.

Tertius, Si Fundus Uteri in latere finistro paulo altiùs vel demissiùs ponitur, Ore ad Spinam dextram Offis Ilii converso.

Quartus, Quo Fundus in dextro latere ponitur.

Ex

Ex hoc quadruplici pravo Uteri situ reliqui Retrorsum.

colliguntur scilicet Fundus minus

Dextrorsum.

Sinistrorsum.

In quacunque Uteri obliqua Positura tutissimum, promptissimum, minusque dolorisicum censeam Partum accelerare Infantes Pedibus prehensis extrahendo, idque in Principio statim Laborum, ante vel paulo post essuum Aquarum, quamprimum certus sis parturientem genuinis Laboribus laborare, præsertim in Uteri nimium scilicet propendulo situ.

Pedibus se præfentantibus.

Cavendum ne Caput detineatur.

Caput et Brachia conjunctim plerumque trajicienda sunt.

Situs non immutandus ni ut Facies posteriors spectet.

Caput in Utero relictum Instrumentol

Extrahatur

Laqueo.

An Placenta prius extrahenda ?

Præsentante se Facie ad situm naturalem reducendus.

Seu,

Seu,

Fætus.

Fætus.

Funis (si se præsentet) reducatur; Fætusq; Pedibus prehensis quame citissimè extrahatur: exinde tamen lividus plerumq; sit Vultus.

Funis implicitus, æquove brevior, Fætus resilitionem post finitum Dolorem efficit. Si Funis Collo circumductus sit, subditis Digitis tentandum est Funem laxatum supra Caput removere, si non licuerit removere, Filo constringendus & discecandus est.

In omni malo situ, ut et in Rebus desperatis, Pedibus extrahatur Fætus, & semper observandum est Infantes commodius verti, si Digitis Pedum præviis, quam si Calce protrahantur.

In Partu gemino posterior Pedibus plerumq; extrahendus, ideoq; Membranæ quam citissimè rumpendæ; nisi promptè rem agat Natura.

De Partu difficili ex Morbis generalibus S specialibus proveniente.

Mala Corporis Formatione Gibbosa. Incurvata. Incommoda?

Febris.
Epilepfis.
Hydrops.
Stomachi Intemperies.
Colica.
Lumbago.
Dolor Nephriticus.
Vomitio.
Convulfio.

Morbi speciales.

Spasma.
Deliquium Animi.

Qua

Fluor immodicus,

Diarrhæa.

Qua Ratione per pravam Pelvis Formam Partus impediri poteft?

Prava Pelvis Forma nimis parva feu angusta Incommoda?

Varietas Pelvis in diversis Corporibus—Qualis? Commoda?

Infante nondum in Pelvem illapso exploranda est Parturiens

ut cognosci posset quomodo Ora plana?

Pelvis sit formata an?

Pelvis sit formata an?

Si necesse sit Pelvem majorem reddere, non licet nisi retrudendo Os Coccygis quod integra manu perficiendum est, unde triplex Commodum;

- 1. Doloribus ingruentibus manu premente Os Coccygis repellitur, inde Meatûs Dilatatio.
 - 2. Manu depremente Os Uteri ampliatur.
 - 3. Manu retracta Infantem simul sensim attrahitur.

Observandum est Parturientes convenienter trastando & juvando Dolores concitari, & augeri, perversis autem Astionibus evanescare & cessare.

Modum ampliandi Meatum reprimendo Os Coccygis, tanquam unam è præcipuis & commodissimis Partum excludendi Artibus commendamus, omnia vero cum Prudentia & Judicio peragenda sunt.

D

De

De Partu difficili a firma nimis Membrana Humores continente, vel a prævia ad Exclusionem Placenta, vel ex emortuis Infantibus.

Membrana nimis firma

Incommoda?

Ore satis aperto rumpenda est, non citius nisi urgeat Necessitas.

Semper conjuncta cum Profluvio Sanguinis?

Placenta prævia Incommoda?

Signa?

Effectus? quomodo removendi?

Fætus Mortuus reddit Laborem difficilem ---- Quare?

Signa Mortui Infantis? Signum omnium certissimum est supremæ Vena Umbilicalis prævia & sine Pulsu.

In Partu dissicili ex nimia Infantum magnitudine Fætus præviis semper Pedibus commodius quam Capite educitur, tutiusq; hoc sit mature ab initio statim Laborum & reprimendo Os Coccygis.

Si Caput Infantis in proportione Pelvem adeo excedat quantitate, ut integrum per Pelvem prorfus non traduci queat, etiamsi bene versum prodeat, Utero itidem recte locato, Pedibus plerumq; educendus est Fætus, aut proprio Instrumento, & si fieri potest sine læsione.

APHORISMI.

[19]

APHORISMI. -

Mammæ Venterq; prægnantis cui Fætus in utero mortuus est non amplius augescunt sed quotidie recedunt.

Uteri excretiones fætidæ non semper Infantem mortuum indicant, quum à grumis Sanguinis diutius retenti corruptis fieri possint.

Infantis mortui Caput è corruptione emollitum non æq; ac vivi exitum bumeris in partu conciliat

Infantis mortui difficilior & molestior est plerumq; enixus.

Mulieres quæ mortuum & corruptum Infantem edunt febre interim continua laborantes, post partum paucis interpositis diebus ferè moriuntur.

Infans in utero mortuus post emissas aquas biduo vel triduo majorem in modum corrumpitur quam toto mense, manentibus aquis.

Si Caput Infantis in exitu hæreat cum non sit tumefactum, et cur mortuum credas.

De Partu difficili, ex prava Infantum Versione in genere.

PRAVA Infantum positura in Utero reste locato facit difficilem Laborem, sed mále locato difficiliorem.

Infantes prave versi funt, qui Facie fupina.
Facie in alterutrum latus reflexa.
Capite in Transitu retardato.
Manu, Pede, Vena umbilicali
una cum Capite prodeunte

in Oftium prodeunt.

In Utero màle locato, plurimi difficiles Partus, plerumq; difficillimi funt, unde sæpius & ipsa prava Versio Infantum in Utero oritur, quippe qui initio benè versis propter pravum Uteri situm in aut per Pelvem penetrare non valentes ex bene versis siunt pravè versi, id quamplurimum accidit maturi auxilii desectu.

Cognitio variæ Uteri posituræ maximi momenti & summe necessaria est Obstetricantibus

Longè aliter tractandus est Infans in Utero rectè sito, quam in Utero obliquato, priori, Caput vertendum, & in Ostium dirigendum est, posteriori vero, tutius Pedibus quæsitis extrahitur, & hoc semper observandum est, Os Uteri nunquam non adversum Fundi situm esse, unde facile judicandum est, quo loco Fundus Uteri situs est, ac utrum plus minus obliquatur.

APHORISMI. — Si Infans pedem alterum obvium ferat animadvertendum est an dexter sit, an sinister, ut prius intelligatur qua ex parte alter quærendus est, quam educatur.

> Siquando Fætum prehensis Pedibus educere conveniat, Facies Infantis deorsum ad Matris Intestinum Rectum semper spectet priusquam Caput extrabatur.

APHORISMI. -

Infans in ostio Uteri primiparæ bærens plerumq; Mas est, ampliora enim capita bumeriq; latiores maribus quam fæminis ferè contingunt.

Primiparæ senioris Fætus non raro hæret in ostio Uteri.

Mulieres quorum Mariti Manibus & Humeris amplioribus sunt, tales sæpenumero Infantes pariunt.

Infantis Capite in Utero relicto consultiús est, ut Naturæ soli comittatur obstetricium, quam ut vi adhibità extrabatur.

Manus altera Infantis (vel ambæ simul) sæpius quam quævis alia Pars Infantis, una cum Capite se offert quoties caput non solum protruditur.

Si Manus præmissa se offerat cave prebendas, quo longiús enimmanus porrigitur, eo molestior futurus est enixus.

Infantes, si Nates inter nascendum sunt obviæ ex situ conpressi Meconium semper dejiciunt.

De Partu difficili, ab Infante facie supina prodeunte.

INFANS Facie sursum versa dif-7 In Utero bene locato. ficilior enixus, quam prona Facie 5 In male locato vero difficilior.

Me-

Meatus ampliatur retrudendo Os Coccygis aversa manu. .:

Infans Facie in Ostium prodeunte reddit Partum difficilem in Utero bene locato nimis dilatando Os Uteri & Vaginam. huic incommodo quomodo occurrendum? paulo post Exclusionem Aquarum si potest fieri Caput vertendum est aut ad Pectus Mentum protrudendum, adeo ut Vertex Capitis gradàtim accedat ad Partum; præcipúe autem Cavendum est ne Oculi aut Nares Infantis lædantur; & longè aliter tractandi sunt Infantes sic siti in Utero benè quam in malè locato; Periculum etiam Matris & Infantis minus est priore quam in posteriore.

In Utero malè locato difficilior multo est, & statim Pedibus Infantis educendus est, prius tactu diligenter explorato situ & Infantis & Uteri? quomodo educendus? Incommoda?

De Partu difficili, ab Infante prævia Vena Umbilicali prodeunte.

Incommoda? Angustia Meatus. Quomodo succurrendus est Infans? — Quare?

Effectus S Abruptio Placentæ.

Antevenit Funiculus, vel Utero bene locato? Periculum? minus.

Incommodum? Circulatio Sanguinis à Compressione sistitur. Funiculo solo in Ostium veniente indicat plerumq; Infantem transve sim situm in Utero, & Pedes quærendi sunt.

APHORISMI.

APHORISMI. — Lapsus Funis umbilicalis ante Partum, citam Infanti mortem infert, neq; id minus efficit compressio funis in exitu se offerentis cum Infantis capite.

> Si Tatto Fune umbilicali dilapso arteriarum Pulsus sentiatur, vivit adhuc Infans, sin minus mortuum crede.

> Funis Umbilicalis cum subitâ aquarum eruptione sæpe ante partum dilabitur, ubi abundant aquæ Es sunis est prælongus.

De Infantibus Manu, Cubito, aut Humero prodeuntibus.

Infante in Ostium prodeunte Cubito, difficilem, Humero, difficillimum, Greddit Laborem.

Incommoda? quo pacto removenda? Pedibus prebensis plerumq; extrabendus est Infans.

De Infantibus transversim positis.

IN ejusmodi Posituris Humores plerumq, in oblongam formam coguntur, & Ostium vacuum est, sive Aquis solummodo obsessum.

Ex forma Aquarum oblonga in Utero recte posito concludimus quod Caput in Ostio non versetur; aliter in obliquo.

In Utero obliquo tentandum est plerumq; Os Uteri in Pelvem inducere & Parturiente interim resupina versare Infantem Pedesq; prævios producere, Manu juxta Nates & Femora usq; ad Pedes extremos immissa, adeo ut Calcaneo Clunium tenus extrahatur.

Natibus prodeuntibus } Incommoda? quo pacto removenda?

Sicuti tanquam Regulam generalem tradidimus, Infantum Pedes non nifi Digitis sursum versis extrahendos esse; id minime obstat, quin in hoc vel consimili casu (Pedibus nimirum Ostia tam prope imminentibus) eos Calcaneo, nonnunquam protrahere liceat; istud enim dictum volumus de Pedibus supra in Fundo Uteri positis, & quûm Infans omnino invertendus est.

De Partu diffici li x Morbo sive Vitio quodam, Uteri, Vaginae, Vesicae, Intestini Recti, &c.

Uterus, &c. morbis obnoxii funt

Cafu.

Collifione.
Contufione.
Ictu, &c.
Schirri duritie.
Carcinomate.

Inflammantur
Exulcerantur
Obdurefcunt
Immoritur Parturiens.

Cafu.

Collifione.
Contufione.
Carcinomate.

Inflammantur
Exulcerantur
Cobdurefcunt
Immoritur Parturiens.

Os Uteri existit } Crassum.

Uterus Exficcatus Partum reddit difficilem.

Descensu Uteri & Vaginæ Os Uteri suo Loco sustinendum est.

Vesica, ejus Collum inficitur aliquando Tumoribus.

Intestinum Rectum, Excrementis induratis afficitur & Glandulis Ulceribus obduratis.

De Infante Ventrem cum Vena Umbilicali offerente.

SI Vena sola in Ostio versetur Ventre Sproditurus sit

Incommoda?

Quid faciendum in Utero? recté locato?

obliquo?

De Infante Tergo prodeunte.

INFANTES rarius Tergo prævio, quam Ventre in Ostium prodeunt.

Incommoda?

Statim post Aquarum effiuvium Pedibus recte Slocato.

Tactu

Tactu explorandum est an Infantis sursum vergat. Quare?

Observandum est Infantes facilius versari & in Gyrum tractari scilicet Digitis Pedum ad Caput directis, quam contrà Calcaneis ad Podicem conversis.

Humoribus jamdudum effluxis, Infanteq; arctiús compresso, quám ut possit versari, convenit aliquando Cingulum quoddam lenissimum alteri vel ambobus Pedibus injicere, & altera manu detrahere, dum alterâ Corpus Infantis superius sursúm removes, hoc modo Pedes in Ostium producti, quamprimum potes Manu prehendito, eaq; Infantem omnino extrahito.

De Geminis prave versis.

DIFFICILIS Versio — unde?

Certissimum Gemellorum Indicium si duo { Capita } sentias.

Inquirendum sedulo est an Membra quæ protrahere velis sint

Infante inferiore excluso, mox immissa manu Pedes protinus quærat Obstetrix iis eundem protractura, etiamsi Caput percommodum ad Exclusionem prodire videatur. — Quare?

De Agrippis seu Infantibus, Pedibus praeviis prodeuntibus.

INFANTES lentè versandi sunt, dum simul extrahuntur, applicitis ambabus Manibus, alterà scilicet, quousq; potest, subter Corpus immissà, dum altera Pedes ante combinatos tenet, ne Pedes tantum, iisq; mediantibus Crura, sed simul etiam Corpus invertatur; hoc pacto Infans sensim versando producitur, usq; dum pronus in Ventrem procumbat, & ultra Ventrem exclusus sit: tum demum opportunum tempus illuxit, quo parturienti laborandum est, quippe jam Caput, & Bracbia conjunctim plerumq, trajicienda sunt; & Infans validé, quasi Dolores urgerent, sed cautè trahendus est, deorsum versus Intestinum Restum, aliàs Infans coarctatus ægrè transmittitur.

APHORISMI. — Utero ad Partum unius Infantis patefacto non, nisi altero emisso aut extracto, clauditur.

Altero extracto Fætu, si alter adhuc in utero maneat, hunc etiam prius educere oportet quam prioris Placentam extrahas.

Ex Gemellis alter potest in Utero materno vivere, altero ante menses aliquot mortuo.

Gemellorum altero educto confestim alterius membranæ aquam continentes disrumpendæ sunt, ut secundus maturetur Partus patente adbuc Utero.

Muliere ex Fætu multiplici gravida parturiente, omnes prius educantur fætus quam cujusvis Secun-E 2 dæ, APHORISMI. — dæ, ne effluxio Sanguinis immodica Secundas premature abruptas sequatur.

> In extrahendis Gemellorum Secundinis (sive Placenta sit unica vel duplex, cum suus utriq; sit Funis Infanti) semper conandum est, ut ea Placenta quæ Partui priori attinet, priús extrahatur.

> Manus semper imponenda est Puerperæ ventri statim post eductum sætum, ut dignoscatur an maneat adbuc alter in Utero, præsertim si quem edun eris sit exiguus, ut gemelliparæ Fætus esse solet.

> Mulieres Fætum multiplicem gestantes Utero multo gravius laborant in prægnatione, & plerumq; 15 Dies vel etiam tres Septimanas ante debitum tempus Partum edunt, iis etiam crura tumesieri solent vel semorum tenus (in postremis mensibus) nonnunquam etiam ipsa Labia.

Si binos Pedes obvios babeas, dextrum licet & sinistrum, vide sis diligenter ante perscruteris, quam extrabere coneris ne forté alter, alterius sit gemelli.

De Partu difficili ex Utero obliquo, nimium scilicet propendulo.

UTERUS nimis propendu-> In Fæmina Ventre propendulo lus facit Partum difficilem 5 cujus Uterus sit depressus.

Inter Dolores Infans premitur contra Vertebras & Os Sacrum, qua pressione, Caput impeditur adeo ut in Pelvem illabi nequeat.

Incommoda

Vertice Capitis ad Os Uteri pendente, bene vertitur Infans in Utero rectè locato, male autem in Utero nimis obliquo, tunc etenim Infans plerumq; transversim in Ossa Pelvis & præfertim in Os Sacrum illabitur; Quare?

Infantes Utero sic sito nonnunquam veniunt prona Facie, attamen Facie sursum versa parturiuntur. Unde?

Os Uteri sustinetur altiús solito.

Tangi nequit fine moleftia.

Adversus flexuram imæ Vertebræ aut Offis Sacri invenitur.

Tangi nequit nisi infima Parte plus aut minus.

Digito, vix, aut ne vix, introitur, cur-

Tactu sentitur, Doloribus singulis appropinquantibus, in Vertebras depressum adeo ut illabi nequeat.

Aquæ Os Uteri pendentes formâ tenui inveniuntur.

Singula hæc Signa diligentissime scrutanda sunt, & investiganda Tactu, Labore appropinquante, postea etenim subitó diversimodis mutantur.

Quomodo

Signa

Situ idoneo --- Quali?

tentandum, Tentandum est ut Caput Infantis in Pelvem illabatur, usq; ad flexuram Offis Coccygis. Com-Quomodo moda? Incommoda? Exinde Caput promovetur adeo ut Exclusio Inperficienfantis perficiatur. dum. Fæmina nequaquam Doloribus laborat. — Quare? Tactu quam leni exploranda. — Quare? Os Uteri in loco sustinendum est donec Aquarum Quomodo remosit Profluvium, Membrana sponte abrupta. vend? Os Coccygis retrò impellendum est. — Quare? Quomodo? Membranis abruptis, laborandum est Doloribus respondentibus, non inter Dolores, è contra cessandum est, Doloribus evanescentibus. Quare? Commoda? Laborandum est altera Manu in Utero locata, alterà autem externè in Ventrem posità, sed Pressura externa levis, Depressio interna fortis & æqualis fiat, & inter deprimendum Manus attrahatur. — Quare? Commoda? Post Partum agenda — Quæ? Placenta extrahenda. Uterus proprio loco ponendus. (Quomodo? Incommoda? Sanguinis Grumi diligenter scrutandi. Delirium. Perturbatio Somni. Requietis Defectus. Unde? Effectus Febris. Profluvium Sanguiuis lethale. Mors. De

De Partu difficili ex Utero Spinae Dorsi nimis appresso.

UTERUS loco nativo emotus nimium sæpe resupinatur, aut ad Spinam Dorsi adigitur.

Os ejus altè nimis in Ventre elevatur.

Adeo obliquatur ut Vaginæ resto trastu non amplius respondeat.

In hoc pravo Uteri fitu, Obstetrix probe attenta Os Uteri aut omnino non aut parum saltèm tangere poterit, nisi jam late satis pateat, atq; dum adhuc aliquam saltèm Circuli partem attingere licebit. Quare? Quomodo tangend?

In hoc rerum statu Sagax proxime Cervicem Vesicas sentiet Oram aliquam lunatam, quæ oris Uteri est, quod si Digitis illuc penetraverit, etiam Capitis partem duram, globosam, lævemq; sive Verticis aperturam sentiet, unde certò colligere potest Infantem pariter cum Utero Spinæ Dorsi nimis apprimi, quum igitur certius sit, quo magis Infans ad hæc Ossa a Doloribus apprimitur & constipatur, eò difficilius inde removeri, imo Cerebrum quidem infringi posse ut subità morte pereundum sit.

Incommoda -- Caput Infantis, quamvis optime versi, in Ossa Pubis impingere, necessario sequatur, dum enim egredi Infans elaborat, tam a propriis Conatibus quàm Doloribus valde deprimentibus, in hoc rerum statu ad Ossa Pubis violenter adigitur, ubi mollius Capitulum hærens quodammodo infringitur, & magis subinde imprimitur, undé, quia non potest, in cavitatem Pelvis delabi, etiam Mater Infantem eniti nequaquam potest, nisi Caput prius inde remotum in Cavitatem Pelvis inducatur.

Quo pacto removend? -

Parturientem prohibendo ne valide cum Doloribus illaboret, sed istos potiús sustinendo prætermittat usq; dum Situs Infantis correctus sit.

Parturientem jubeat Obstetrix, siquidem potest, è Vestigio mejere ut Vesica exoneretur, nec Periculum sit pressione ejus lædendæ.

Quod si pauciores adhuc & minores Dolores Parturientem urgeant, ac Membrana nondum rupta sit, leni etiam Enemate Alvum exonerandum est. — Quare?

Parturientem Obstetrix convenienti positura collocet. — Quali?

Obstetrix Digitis Oram oris Uteri cautè prehensam posticam versus ad Intestinum Rectum premat sive trahat; attamen hoc non prius aggrediatur, quam alteram Manum Abdomini pauló supra Ossa Pubis opposuerit. tunc laborand? quomodo?

Capite expedito, & ab offendiculo vindicato, Mater jam Doloribus intenta, quantum potest cum illis illaboret; quomodo laborand? & quali Situ?

Si vero Infans jamdudum Offibus Pubis impactus Quo pacto removend? — pactus hæserit, surinam retrorsum omnino inclinet Mater, Capite demisso, & Corpore aliquatenus elevato; Matre sic sità tentet Obstetrix Infantis deprimere &c. Quomodo?

Si forsan in hoc situ Membrana jam rupta, & Ore Uteri latius ampliato, Caput Infantis non parum denudatum sit, Obstetrix missa Uteri Ora digitos inter Caput & Ossa Pubis intrudere, & quodammodo superiori Capitis parti, seu altius superiori Oris Uteri Oræ applicare, & hoc modo Caput simul cum Ore Uteri deorsum trahere studeat.

Si forsitan Infans nimium comprimatur, Caputq, prægrande fuerit, ita ut sine multo labore in Cavitatem Pelvis induci nequeat, tunc Pedibus quæsitis Infans statim detrabendus est.

Si percipiatur quod Humores Impressionem non valeant sacere, ad aperiendum Os Uteri, tunc illud manu aperiendum est, eoq; satis aperto Membranarum diruptione Aquis prorumpendi locus dandus, ac statim ex adverso, uti dictum, Manu juxta Corpus Infantuli immissa Pedes quærendi sunt.

Maxime conveniens est, ambos Pedes simul detrabere, semperq; si possibile sit, Digitos eorum Faciem versus convertere.

Si Caput autem Infantis ægré transeat, alterutrum quidem Brachium detrabere licet, & porro Caput expedire, at nunquam utrumq; Brachium E detrabendum detrahendum est plura etenim id Incommoda quam Commoda importaret.

Si Infantes proni aut supini prodeunt multó meliús est & Matri & Infanti, si Intans, ne unquam
permittatur Capite prævio in Pelvem illabi: talis
eténim Infantis situs non solum disficilis est, sed
etiam adeo disficilis ut né disficilior quidem excogitari
possit: ideireo in ejusmodi positura ne unquam quidem permittendum est, ut Caput prævium aliquatenús delabatur, quoniam nibil periculosius excogitari potest, quàm pati ut Infans ita situs Capite
prævio delabatur: quapropter summopere cavendum est né Caput in Pelvem delabatur, & abjecta
omni cunctatione Infantem quamprimum excludendum est, nimirúm vertendo Pedibusque prebensis extrabendo.

Difficilior Positura non datur in obliquo Utero quam ea, qua Infantes capite prævio prodeunt.

In hac Exclusione omnis Cardo vertitur in duabus his rebus, Primo, ut ab initio Caput Infantis eousq; semovere scias, quo Manum juxta illud immittere possis; in hac Capitis remotione maxima attentione opus est ut lenté satis lenitérq; Os Uteri aperias, simulq; Caput semoveas. Secundo, summo studio in id incumbendum est, ut Caput simul cum Brachiis transeat. Quare?

In hac Positura igitur, securius, tutius, ac minus periculosum medium non datur, quam si Infans abjecta omni cunctatione vertatur, Pedibusq; extrabatur.

De

De Partu difficili, ex Utero in alterutrum latus nimium obliquato.

NOBIS hic Sermo est de Utero cujus Fundus profundiús in dextro latere situs est mágis ad *Posticam* quam ad *Anticam* vergens; nimirum profundius plerumq; in Latere ad Lumbos situs est, quam Posituram difficillimam ego æstimo, quippe Uterus altiús quodammodo suspensus Partum tam dissicilem haud reddit, quam talis Uteri positura.

Os Uteri altiús fuspensum esse.

Difficultér attingi potest.

Applicitum illud reperiet Spinæ finistri Ossis Pubis aut Coxendicis.

Non integrum Os Uteri, sed inferior ejus Ora

tangi saltèm poterit.

Aut omninò nihil, aut parum faltem, inferiorem nempé Capitis Infantis Partem tactu affequi poterit, nisi forsan (Ore Uteri Spinæ dictorum Ossium nondum validè appresso) locus adhuc detur, uno vel pluribus Digitis inter illa penetrandi, Verticemq; Infantis tangendi.

Infantis Caput tactu sentiendum est per intermedium Uterum & Vaginam, non autem nudum,

transversim Pelvi impositum,

In hoc casu Infans quamprimum vertendus Pedibusq; prehensis extrahendus est.

F 2

Incommoda

Signa,

Caput Infantis obstringitur supra Spinam sinistri Offis Pubis aut Coxendicis.

Aquæ furtivæ.

Dextra Infantis, hac positura sæpé excluditur.

Dextrâ in Os detrufâ, Caput Infantis mágis mágifg; furfum adigitur & Collum adeo flectitur

ut Infans emoriatur.

Incom moda

Vertex Capitis in Spinam Offis Pubis aut Coxendicis illabitur, & fupra Spinam, Doloribus urgentibus adeo premitur, ut Cerebrum collidatur, & Infans ante Parcum emoriatur.

Mater quoque emovitur, Infante in Utero remanente, priús ad quatuor, quing; leu fex Dies,

perpetuis Dolorious delaugata.

.Quo pacto removend?

APHORISMI. -

Si mulier, ineuntibus puerperii doloribus, aliquot retró dies alvum non exoneraverit, Clystere adbibito dejectio cienda est, ut liberior Infanti detur exitus.

Missio sanguinis é Brachio magno erit primiparis usui, si modi validi sint temperamenti, fiata; dum arteriarum pulsus ex doloribus augentur. Respiratio libera ad augendum Puerperæ nixus & promovendum Partum plurimum confert.

In quolibet Gestationis intervallo, si aquas formatas senseris, id est protrusas, & Infantis capiti inter do ores cumulatim præmissas, pro certó habeas istam Mulierem parturire.

Fætus Membranæ nunquam inter nixus dilacerandæ sunt, nisi adeo pateat Os Uteri, ut Partum illicó APHORISMG - illico factum iri speres, aut id suadeant profluvia, Convulsiones, vel bujusmodi res natæ.

> Parciús utendæ sunt unctiones oleosæ in Puerperiis ne ingenua humiditas Uteri mucosa perdatur, quam sæpé butyro vel quavis alia unctione utiliorem invenies.

> Parturienti fugienda sunt omnia alimenta et juscula quæ nimium calorem inferre possunt.

Mulieres, quarum Infantibus capita sunt prælarga & Huméri ampliores solitó, gravissimis doloribus in Puerperiis afficiuntur, maximé autem primiparæ.

Aquæ maturé nimis profluentes, Infantis magnitudo nimia Funis Umbilicatis Infantis collo, vel cuivis alii parti circumvolutus, Facies Infantis sursum spectans; Hæc omnia productiús & molestiús Puerperium reddunt.

In difficilibus & operofioribus Puerperiis ipsa opem fert Natura, in iis vero, quæ præter naturam accidunt (sicubi Fætus grandior iniquam positionem fuerit nactus) frustrá nititur natura.

In omnibus præternaturalibus Puerperiis quæ ex sola positione Infantis mala oriuntur, cum primum os uteri satis patet, aut dilatari impuné potest, tum manus cauté immittenda est ut opus persiciatur.

In plerifq; pravis positionibus quibus Infantes ob:

APHORISMI. — stetricanti sese ofterunt, prebensis Pedibus Fætum educere consultiús est, quam ut ad situm naturalem reducantur, dare operam.

> Si quando non possit sieri ut Mater simúl et proles salva sit, Matris vita semper infantili anteponenda est.

Si Infantis situm in utero itá mutare velis ut prebensis pedibus educatur, videsis manum membranis Fætum involventibus inferas. ut Uterus, bis interpositis nibil detrimenti ex operatione, capiat.

Mulierum sæpé exiguitas pravam Infantis positionem essicit cum non sátis loci babeat ut se in Utero vertat.

Mulieres quibus grandiores sunt Infantes, ineunte puerperio, remissiores dolores experiuntur, quoniam Fætus grandior non sine difficultate descendit, ut exitum occupet.

Puerperium primum Sequentibus plerumque gravius est.

Deformes, Gibbosæq; mulierculæ gravioribus puerperii doloribus laborant.

Vomitus immodici et violenti summum dant abortionis periculum cum mulier propriús accedat ad pariendi tempus.

Vomitus veró inter puerperæ labores, si supra modum non sint, nunquam non usui sunt.

Si

APHORISMI - Si Mulier quatuor diebus in Partu laboret, vix fieri potest, quin Fætus moriatur.

Si qua in pudendo muliebri ex partu dissicii mortificatio siat plurimum periculi est ne corrupto vesica collo ibi tandem Fistula enascatur.

Si ob Fistulam post disficilem partu murinam Mulier præter Voluntatem temére dimittat, idque tres totos menses siat remedium sére frustra sperabit.

Affectus soporosi & convulsiones in Partu difficili supervenientes, ut plurimum sint lethales.

Si inquit Hippocrates, Pregnans multo tempore cobibeatur, & parere non possit, sed diebus pluribus ex Partu dolore laboret, sit autem fuvenis & in vigore & multo sanguine referta; secare oportet venas in malleolas, Sanguinem detrabere; virium respectu babito.

Si à Plethora difficultas pariendi oriatur, quod innuere voluit Hippocrates, non est dubium, quin maximé conferre possit, cum Venæ, plurimo Sanguine resertæ, omnes vias interioresangustiores esticere soleant: Unde sit, ut in dolore Nephritico etiam similis phlebotomia sæpè miranda præstat, & Calculorum túm in Renibus, túm in Ureteribus contentorum exclusionem facilitet.

Absente uteri vel Infantis situ pravo clysteres acres injiciantur, quorum irritatione Uterus stimulabitur, depleta intestina ampliorem locum Infantis exitu relinquent.

De Partu difficili ex defectu Dolorum aut a Pravis ac Tergiversantibus Doloribus.

PER Dolores naturales intelligimus, tales motus ultro exorientes quibus Ventris & Intestinorum Musculi adstricti tantam Depressionem Impetumq; in Uterum faciant, quási è Corpore expellendus esset; atq; horum Dolorum impulsu aperitur Uterus, Fætusq; in Ostium et porro per illud expellitur, & hoc pacto Fæmina selicitér Partum edit.

Fæminæ Doloribus tergiversantibus laborantes, corripi videntur vehementibus deprimendi Conatibus, qui quasi repentini Nimbi ingruunt: antèquam vero penetraverint aut Depressionem veram secerint, cessant isti motus, ac in cruciatum aut Spasmum laborandiq, Impotentiam mutantur.

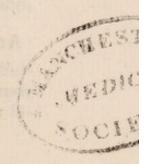
Quomodo Citandos Dolores ut Infans Clystere?

expelleretur, consideran- Exercitatæ operå manus?

dum est an

Incommoda?

De Monstrorum & ejusmodi Infantum exclusione, qui in Utero quam maxime obliquato recte quidem versi, sed Capite prave in Cavitatem Pelvis delapsi, inibiq; immobiliter coarctati sunt.

DUOS tantum Casus dari arbitror, ubi Instrumenta usui esse possunt scilicet, si Insantes ob monstrosam magnitudinem totius Corporis, aut Partis alicujus, Pelvem, proportione sua nimis parvam, integri transire prorsus non valeant. Aut si propter Negligentiam vel Inscitiam Obstetricis, in Utero quam maxime obliquato, Insantis reste versi Caput in angustam Cavitatem Pelvis delapsum, inibiq; simúl cum Humeris adeó coarstatum sit, ut ad impetum Dolorum validissimum ne minime quidem percipiatur Descensio.

Talibus Casibus quibuscunq; remediis frustra tentatis, ut Saluti matris consulatur, Infantem illum tanquam mortuum oportet tractari & extrabi.

In Hydrocephalo aut Ascite commode aperitur - Quomodo?

APHORISMI. — Infantes Ascite ac Hydrocephalo asseti, in utero matris plerumq; moriuntur, sin minus, citó post Partum, quod quidem de Monstris assirmari potest.

Si Infans cujus Humeri sunt angusti prolato capite etiamnum in Ostiokæreat, monstrosum esse, vel bydropicum existimare licet.

Infans

APHORISMI. -

Infans Hydropicus multo faciliús quam monstrosus, utpote qui, missis aquis simplici puncturá extenuari possit quo minus præ tumore bareat.

Cum Sectio Casarea mortem parenti certissimè illatura esset, nunquam nisi extemplo post defunctam vità Matrem perficienda est.

Instrumentis ne quidem ad extrahendum mortuum Infantem uti oportet, si à manibus potest sieri.

Instrumenta quibus Infantes Mortui extrabuntur lævia per totam longitudinem esse debent nequa asperitas uterum vulnerare possit.

Curâ Opus est maximâ ne, quem credideris Mortuum, vivus Infans ferramentis màle muletetur.

Cum primum Mulieri parituræ accersitus est Medicus seu Chirurgus obstetricans hæc sunt diligentissimæ observandæ, viz. ut sine mora Parturientem tactu exploret, et ut inde locum Oris Uteri rectè cognoscat, scilicet,

fuper mediam Pelvem.
in antica ad Offa Pubis.
in postica ad Vertebras sive Os Sacrum.
in dextro
finistro
latere.

& quam late Os pateat, & quid in eo prævium exhibeatur;

Si Vertex Infantis invenitur in Ostio oris Uteri, atque Os Uteri super Pelvem, aut in Pelve situm est, aquis protuberantibus, tunc nullo Negotio Opus est; & solum expectandum, dum Natura parturientem Dolorum Impetu ad laborandum concitet, qui quoad par-

usque cessant, aut pigriores sunt, non Opus est, ut parturiens laborando desatigetur, sed Dolorum impetum secure licet expectare.

Si altius vero, Os Uteri fitum est magni Capitis, aut parvæ Pelvis argumentum est, contra, si demissius jam descenderit Os Uteri, parvi Capitis, aut amplæ Pelvis indicium est hocque posterius faciliorem Partum promittit, quam prius.

Si Ore Uteri in Pelvem directo, nec Caput, nec Nates, possunt tangi, & nihil in Ostio exhibetur præter Aquas, partus disticilis indicium est, Infans enim transversim prodit, quare mox post assurum Aquarum Caput in Ostium producendum, aut Infans pedibus prebensis extrahendus est.

Si Os Uteri rectà in mediam Pelvem quidem tendit, loco autem Capitis, altera folum Manus, Pes, Genu, Cubitus, Vena Umbilicalis, aut Manus una cum Pedibus prodeant, Periculum imminere memento.

Si tactu observas Infantem nimis altè adbuc situm esse, non morandum est, neque Doloribus ad Laborem concitata est parturiens, pam sine Auxilio maturo Mater et Infans perituræ sunt.

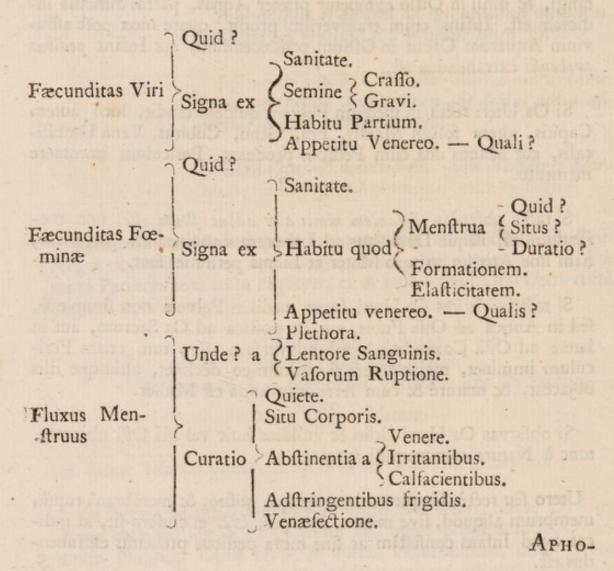
Si tactu observas Os Uteri super mediam Pelvem non situm esse, sed in Antica ad Ossa Pubis, aut in postica ad Ossacrum, aut in latere ad Ossa Coxendicis nimis conversum esse; tum etiam Periculum imminet, majus autem si multum eo declinet, altiusque illis objaceat, & maturé & cum Arte adjuvanda est Mulier.

Si observas Os Uteri altius & validius huic vel isti Ossi objacere, tunc à Natura enixum noli sperare.

Utero seu rectè, seu plus minus oblique posito, & membrana rupta, membrum aliquod, sive manus, sive pes, &c. en clusum sit, id indicat quod Infans confestim ac sine mora pedibus prehensis extrahendus est.

Si Utero adhuc altè suspenso, Membranisque nondum ruptis, Dolores vehementes sine successu irruunt, diligenter cavendum est, ne Uterus simul cum Infante in angustias compulsus sit, & quamprimum Pedibus quæsitis & prehensis, extrahendus est Infans, ne Mater aut Infans aut ambo expirent.

De Conceptione.

APHORISMI. — Mulieres que justis Temporibus menstruant, bona plerumq; Sanitate fruuntur.

In quibuslibet Morbis a Suppressione Mensium provenientbus, Venæsectio plerumq; est necessaria.

Fæminæ juniores raro ante concipiunt quam Menstrua iis contigerint, Puerperæ raro, nisi post Menstruorum reditum, iterum concipiunt.

Excretiones Sanguinolentæ Uteri in Muliere sexagenaria, Menstruales non sunt, sed Excretiones potius Symptomaticæ, & sæpe Cancri Mortisq; prodromi.

Plures Fæminæ inter Annum Ætatis quadragessimum quintum & quinquagessimum, quam in quovis alio Vitæ Stadio, moriuntur.

Sanguis Menstrualis Mulieris sanæ, nequaquam differt a Sanguine qui Vasis inest.

Sola Mensium Suppressio Virginibus Inappetentiam Nauseam & Vomitus, instar Utero gestantium sæpe adfert: Fluor etiam serosus è Mammis prosluit, verum Lac nunquam nisi Gravidis.

Purgatio non debet inter Menstruandum, neque sub Menstruorum Tempestatem adhiberi, sed post Evacuationem finitam.

Mulieres ante Conceptum Valetudinariæ è Men sibus

APHORISMI. — sibus parciús æquo profluentibus, post Partum, plerumq; saniores evadunt, Arteriis evacuationi menstruali inservientibus, ampliores redditis.

> Rheumatismo sæpe laborant Mulieres quæ menstruali Evacuatione justa carent, Arthritide raro.

Evacuatio menstrualis prima Menses aliquot post Partum abundantior plerumq; sieri solet, nullo tamen Periculo.

Puellæ Valetudinariæ tredecim vel quatuordecim Annorum, quibus Menstrua nondum contigerunt, raro nisi post banc Evacuationem convalescunt.

Mulieribus Menstrua vel Lochia demittentibus, abstinendum est ab omni motu violentiore, ne aut modum excedat Evacuatio, aut Uterus jam tumidus & prosluens, Damnum accipiat.

Fluxus menstrualis quibusdam Mulieribus primis Utero gerendi Mensibus eveniens, debito tempore Menstruorum contingit, adhibitaq; Cura impune.

Hydrops in Ventre à Menstruis magna ex parte, vel omnino desicientibus, plerumq; oritur.

Sterilitas

Semen conficientium. Viri unde ? à { Vitio Partum Ejaculantium.

Æstu Venereo præpropero.

Fæminæ unde? a Vitio Partium.
Habitu minus irritabili.

funt Mulieres

Sterilitas

Majores, Parvis; Crassæ, Tenuibus; Rubicundæ, Albis; Ad Conceptum | Lividæ, Nigris; minus idoneæ Quæ Venas non habent conspicuas. Mammas parvas non tumidas habentes. Non rité Menstruantes. Utero male temperato, vel Ore Uteri retracto, prono, averso, concluso, & everso.

Mulieres quibus Uterus male temperatus est ca-APHORISMI. lidior, aridior, frigidior, bumidiorve justo plerumque Steriles Junt.

> Mulieres steriles Valetudine magis laborant, quam cæteræ.

> Oritur plerumq; Sterilitas, Feminarum Vitio, triginta enim Mulieres Steriles, in singulos Vivos Impotentes, si divisio fieret, inveniri possunt.

> Os Tincæ in Sterilibus plerumg; tenuius & artius est, quam Fæcundis.

> Nonnullæ Sterilitatem pro tempore solum patiuntur, quippe quarum Temperies ita Ætate mutatur, ut Procreationi tandem inserviat.

> > APHO:

APHORISMI. — Falsus sapenumero Conceptus in Muliere sterili, futuræ Fæcunditatis est Præcursor.

Balnei calidi Usus adhibitis postea Aquis mineraralibus, multum prodesse potest, Sterilibus, amovendo Uteri Obstructiones, unde orta est Sterilitas.

Mulieres qua, intermissa paucos Annos Prægnatione, pinguiores fiunt, sapissime in futurum omnino non pariunt.

Sunt & Mulieres qua cum Viris aliis sunt Steriles, aliis Facunda.

Mulieres quibus parcius profluunt Menstrua difficilius concipiunt.

Mulieres quæ post Annos aliquot in Sterilitate consumptos tandem concipiunt, sæpe continuæ Fæcunditatis compotes siunt, Vasis Menstruali Fluxui servientibus Prægnatione dilatatis, & in posterum liberiora sactis.

Aqua in Utero nonnunquam generata, non semper à Membrana circumciuduntur, si Mulier coire non adsuevit.

Hydrops in Ventre, qui durante Prægnationem contigit, post Partum sæpe angetur.

Quamplurimæ Mulieres propter Abortum seu Partum dissicilem, Steriles evadunt, ob insignes Lacerationes quæ Uteri Dispositiones omnino evertunt; et Mulierem Mortuum Autopsia, non raro observamus Tabas Fallopianus non solum circa Uteri introitum claudi

& cohærescere, sed etiam circa extremitatem earundem simbriatam, & magis apertam, ubi dum Placentam paulo arctiús adhærentem, extraheret Obstetrix imperita, & violentissime tractaretur; & coalitione orta extremitatis Fimbriatæ Tubarum, ab Inflammatione qua Partes Utero contiguæ correptæ funt, post aborsum, seu Partum laboriofum male administratum: Unde abunde liquet, quam exitiofum sit, in Partu, vel Abortu difficili, Obstetricantibus uti imperitis, aut etiam Medicis vel Chirurgis, non satis instructis, & Exercitatis, in Arte Obstetricaria.

Quid?

Venerei Appetitus Æstu.

Languoris tempore.

Uteri siccitate & quadam Sustione a Coitu. Calore & Motuin Pelvi; qui Extasis secundaria.

Appetitu a folitis ad infolita translato.

Naufeâ...

Vomitu.

Virium prostratione per duos Menses. Menstruis suppressis cum Euphoria.

Abdominis complanatione.

clauso.

Conceptio. Signa ex

Ore Tincæ Caucto.

Abdomine antrorfum & deorfum fine Molef-

tia tumido. Umbilico elevato.

Motu Fœtûs quarto Mense.

Ore Tincæ attenuato fexto Menfe.

Mammis duris.

8z Stumidis.

Papillis Delevatis.

Areolis Mammarum papillofis.

His quandoq; accedit Somnolentia.

H

Арно-

APHORISMI. --

Quæ præter Naturam crassæ sunt non concipiunt, iis Omentum Os Uteri comprimit, neq; priusquam extenuentur, Prægnantes efficiuntur.

Quæ frigidos, & densos babent Uteros, non concipiunt, neq; quæ præbumidos babent: siquidem in ipsis genitura extinguitur, & quæ plus æquo siccas & adurentes; Alimenti namq; inopia Semen corrumpitur, atque ex utrisq; moderatam nactæ sunt Temperiem, eæ Fæcundæ evadunt.

Si Mulieri purgationes non prodeant, neq; Horrore, neq; Febre succedente, Ciborum vero Fastidia ei accidunt, Gravidam esse existimato.

Plurimæ Mulieres ineuntem Conceptionem ignorant, Menstruis, duobus prioribus Mensibus ritè profluentibus, ideoq; sibi videntur septimo vel octavo Mense peperisse, cum revera novem toti Menses sint peracti.

Mulieres intra sextum post Menstruorum evacuaatienem Diem, multo facilius, quam aliás, concipiunt.

Totum Fætûs Corpus formatur primo Conceptûs Die, & tunc Temporis Semine Milii non grandius est; reliquum autem gestandi Tempus solum Vires Magnitudinema; addit.

Superfætatio nequaquam sieri potest nisi post sextum a Conceptu Diem, quia necesse est secunda se immis-

immisceat primæ quæ Membranam, quâ satis tu-APHORISMI. eatur nondum sit adepta.

> Superfætatio inter septimum & tricessimum post Conceptum Diem, si ulla unquam fieri potest, semper evenit.

Si qua Imaginationis vis Prægnantium Fætûs Corpori notas possit imprimere, (sunt enim qui boc credunt) non nisi primis à Conceptu Diebus sieri potest.

Infans post novem totos Menses peractos enatus undecim pierumq; vel duodecim Libras Zygostaticas ponderat, Fætus Mensium octo, Libras septem vel octo; septem Mensium Fætus circiter quatuor Libras; trium Mensium Fætus tres uncias non excedit; uniús autem Mensis. Fætus semidrachmam; decem Dierum semigranum; unde Fætum primo conceptûs Die non excedere Magnitudinem seminis Millii facilé potest intelligi.

Gravidæ quædam motum Fætûs primo Mense peracto percipiunt, complures non nisi post sex septimanas vel duos Menses, pleræq; vero sub finem Mensis tertii, aliæ autem quarto demum mense motum persentiunt.

Utero gestant plerumq; Mulieres novem Menses, & licet quibusdam complures addantur Dies, decimum seu undecimum Mensem nunquam excedunt.

Infantes post justum novem Mensium terminum. nati, grandiores solito sunt. H 2

APHORISMI.-

Qué proprius accedit Fætus ad justum terminum, cé semper firmier & grandier solet evadere.

Infantes quos septimus revera Mensis protulit, rarissimé vivunt, é numero autem eorum quos in Lucem edidit Mensis octavus, Pars major Vitæ compotes fiunt, adsit modo nutrix diligens & perita.

Conceptiones falsæ

Ventus. Aqua. Mola.

Conceptio Aquofa Situs? in { Ovariis } Unde?

Signa? ex { Abdominis } Dolore } Unde?

Colore Vultûs pallidiore.

Purgantibus,
Chalybeatis,
Balneis,
Emeticis,

ConceptioMolæ

Ventre duriore.

Signa? ex

Wentre duriore.

magis dolente.

raro.

diverso.

Gravitate magis molesta.

Mammis flaccidis.

Curatio?

Quia?

APHO-

APHORISMI. -

Mulieres falsa Prægnatione gravidæ, Ventrem habent undig; æqualiter extensum, ils vero, quæ Fætum in Utero revera gerunt, gibbosior eminet Venter.

Cum dubitum sit an Mulier conceperit necne, post quartum quintumve Mensem peractum, si Um-bilicus introrsum depressus sit, & Os Uteri arctum & durum, tum demum Mulierem non concepisse prositeri licet.

Indicia Prægnationis incerta Mulieribus non justis Tempestatibus menstruantibus plerumą; accidunt, præcipue Annum Ætatis tricessimum quintum vel quadragessimum agentibus.

Ea vero quæ de se narrat ipsa Mulier, mode fida sit, certissimo erunt Prægnationis indicio.

In Fætatione vera, Infans seipsum Partesq; sui movet, sed Mola unicum habet motum hinc illinc decidendi, fortasse etiam convulsivus quidam Tremor, quem dat Uterus exinde irritatus, sentiri potest.

Mola nibil aliud ost quam Conceptio falsa, quæ manendo in Utero ultra Tempus, in quo Natura bujusmodi Materiam extraneam solet expellere, incrementum magnum accepit.

Falsa Conceptio sive Mola, nulli unquam Mulieri citra coitum, contingit.

Mole

[54]

APHORISMI. -

Molæ non nisi in Uteris Mulierum generantur, in cæteris Animalibus raro aut nunquam inveniuntur, quippe quæ plerumque non nisi certis Temporibus coeunt, idque quum natura ad veram Conceptionem parata sit.

Mola nullam Placentam, nullum Funem babet, cum ipsa plerumque nibil aliud sit quam quædam placenta morbosa, ex qua Fætus latens evasit, in primis post conceptum diebus.

Cum veræ Molæ Conceptiones sint prægrandes, id Genus Corpora præternaturalia raro ultra justumterminum pariendi, in Utero manent.

Imo bæ Conceptiones falsæ, sæpissime ante ter-

Morborum

Morborum omnium Naturam investigandi Methodus.

A D fanandum Morbum quemlibet certa ipfius Morbi & aptissimi Rémedii Cognitio pernecessaria est, fieri enim non potest ut fanetur Morbus fecundum Artem cujus Natura latet Artificem; quâ quidém parûm scienter exploratâ, multorum sæpe Medicorum periit Labor & Sedulitas; utpote qui ex Symptomatibus Diagnosticis nihil fermè nifi Nomen morbi collegerint, dum secundariis & fortuitis Symptomatibus tanguam monitoribus in curando usi sunt: Quum vera Morbi Natura rectissimè semper ex Diagnosticis solis quæratur, & illorum indiciis freti, Indicationes verè curativas, Morbi Remedium indigitantes, inveniemus: & cum hæ Indicationes, ex Ratiocinatione de Naturæ Phænomenis facta colligantur, ut quisque maximé Oeconomiam animalem exploratam habet, ita facillimè Morbi alicujus Naturam intellecturus est; Neque enim nisi țenitus, intellectà Oeconomia animali, possumus de Causis, Signis & Symptomatibus Morborum ita ratiocinari, ut eorum Naturas deprehendamus, & inde fidas & certas Curationis Indicationes deducamus, Hæ igitur quæ sequuntur pernoscere oportet, ut rectè intelligatur ipfus Morbus; scilicet,

- a. Causam proximam, & Morbum semper concomitantem,
- 2. Sedem, Partesq; vitiatas,
- 3. Meatus per quos Malum progreditur,
- 4. Signa ejus inseparabilia,
- 5. Symptomata, quæ Morbo cuiquam adesse solent,
- 6. Singula Symptomata, discretim ita ut internoscantur.

In his Rebus præcipuis, quo minus quis erraverit, eo felicius Morborum curationi operam navabit, his enim recta itur ad fanationem.

Nihil autem magis est necessarium quam ut Morbus & Symptoma internoscantur, nec levis impendenda est huic rei diligentia; hic enim nonnulli sermè omnium seculorum, ex iis etiam qui inter peritissimos habebantur, allucinati sunt: Et hujus Rei sané inscientia, maximo (si non solo) impedimenta est, quo minús Medici sepeveram Morbi alicujus originem deprehendant, cum id esse Morbum ipsum existiment, quod nihil aliud est quam Morbi Symptoma; imò sortassé, ab ipso Morbo longé adeo abest, ut ne quidem Signum characteristicum sit Morbi, sed Symptomatis tantúm Symptoma: Dantur enim ea persepe Symptomata, que non ex proxima & semper adjuncta Causa Morbi, sed ex priore aliquo symptomate enascuntur, usque adeo consulto Opus est, ut proximam et immediatam Causam, Symptomata sive Accidentia rite internoscas.

Exemplo fit Dolor Dentium: Essentia hujus Morbi genuina est Periostii distensio violenta ab Humore aliquo sacta, unde, hujus Membranæ formå situq; vi permutatis, Molestia excitatur gravissima, quæ quidem non est ipsus Morbus, sed Morbi Diagnosticon, & Humor iste, a quo sit molestia Morbus est; siqua verò Instammatio, Febris, vel Genarum Tumor sequitur, harum nullum est Morbi Diagnosticon, sed ex Molestia oritur, quæ ut diximus, est Diagnosticon vel Signum characteristicum Morbi, illorum unumquodque est Symptoma Symptomatis.

De Diagnosticis Morborum.

MORBORUM Signa Characteristica quæ Diagnostica vocamus, ea sunt, quæ ab Initio adsunt et eodem ipso quo Morbus temtempore nati, quasi una adolescunt, consenescunt, & decedunt. Et hæc sola sunt certa Morborum Signa; alia Signa, sive Symptomata quæ Morbum non immediaté sequuntur, ejusque effectus proprii non sunt, quippe quæ non semper adsint, fallacia sunt, quibus Fides minimé habenda est, & quæ in errorem duxerunt aliquando Homines scientissimos.

Signa igitur hæc Fallacia, inter propria Symptomata alicujus Morbi non funt numeranda, fed inter fecundaria fcilicet provenienta ex quodam proprio Spmptomate, & nimirúm funt Symptomata Symptomatum; vera enim & propria Diagnostica Morbi cum illo pariter Initium & Finem fortiuntur, pariter maturescunt, considunt, & evanescunt, & ex his Signis, Indicationes curativæ omnino colligendæ sunt.

De Symptomatis Morborum.

QUOD ad Symptomata alicujus Morbi attinet, imprimis Symptomata universa ab ipso Morbo cauté discernenda sunt, singula deinde inter se distinguenda sunt; id est, ea quæ continuò ex Morbo oriuntur & simul vanescunt, ab iis distinguenda sunt, quæ non Morbus ipse, sed ejus Symptomata tantum pepererunt. Et ea Symptomata quæ usque ita Morbo adhærent, ut simul nascantur, simul decedant, sicut supra observavimus, sola certa Morbi sunt Indicia.

Ut Exemplo familiari autem, dilucidior fiat hæc Res, eodem quo supra, iterúm utamur, scilicet Dolore Dentium: Hic Molestia præcipuum est & gravissimum Symptoma, non tamen ipsus est Morbus, nec Morbi Causa, imo haud simplex Symptoma est, quandoquidem ab ea alia etiam nasci solent, nempe Febris, Instammatio, Genarum Tumores & hujusmodi, (præsertim si Molestia fiat acerrima) quæ quidem, cum ex Molestia Acerbitate proveniant,

Symptomata sunt Symptomatis tantúm; Febris porro, & Inslammatio, &c. nec totaliter, nec ex parte, Dentium Dolorem pariunt; Dolere enim Dentes possunt absque his, idque sæpissime evenit: Tumor autem neque simul cum Morbo oritur neque considit, imò non semper adest, neque est ejusdem generis atque Humor Molestiam exciens; sed solum Symptoma est hujus Morbi, vi Molestiae excitatum, & Partium consensu Humorumque assuru constatum.

Jam tandem, utì speramus, ob Oculos ita perspicue posita est Naturam & Causam Morborum investigandi Methodus, explorando scilicet Sedem, Partesque assectas, & dignoscendo Diagnostica, & Symptomata, ut manifesté pateat, quam necesse sit, non tantum Diagnostica & Symptomata, a Morbo, sed hæc, etiam ab illis, recte distinguere: Hinc autem quæ potissimúm Remedia adhibenda sint, ad sanandam quemvis Morbum melius judicari potest; neque sané priús speranda est sanatio, quám penitús cognoscatur Morbus.

Ex hac etiam Methodo, dum Morbum perscrutamur, ea simul discimus Indicia, per quæ sola, sidentér de Morbo prognosticare licet, boc est, quis Casus Ægrotum maneat prædicere; id autem rectè sieri non potest, nisi, explorata Morbi Natura, ejus Quantitas & Vis, simul cum robore naturali Ægrotantis, & Medicinæ Virtute, quasi trutina suspendatur; Prognostica igitur non nisi ex disquisitis Morbi Diagnosticis, possunt colligi; ex quibus, qualis quantusque sit Morbus, quantæque simul Ægrotantis Vires comperimus. Porró ut hac Methodo Medicinarum quoque Vires, Essicaciamque docemur, ita ipsæ Medicinæ lucem reserunt, & magna ex parte Judicium de Morbo obsirmant, sicut Hippocrates scientér dixit. Medicina est Morbi Index.

Hâc igitur Methodo Morborum omnium, quibus humanum Corpus unquam tentatum est, vel tentari potest, Naturam invessigamus; & siquando novus, & adhuc inauditus Morbus enascatur, hâc Naturam ejus enucleatam habebimus, hâc quibus Remediis sanari fanari poterit, discemus; Morbum enim dignoscere est Sanationis Principium.

Optimus fermè quisque Medicus eam Morbos curandi Methodum quæ Indicationibus deductis ex perspectis causis conjunctis nititur, comprobavit. Harum autem Causarum cognitionem, nemo sine diligenti & assiduâ Observatione, & Recognitione Phænomenorum istorum quæ singuli suis Temporibus Morbi exhibere solent, potest assequi: Quicunque igitur Historias Morborum percalluerit, eorum etiam Naturam bâc Methodo investigare poterit; nam manca foret Ars Medica nisi Physica Scientia Historiæ Morborum Cognitioni accedat, nempe,

Alterius sic altera poscit opem,

ut hâc rectè uti absque illa nequeamus; & quo plenius Oeconomiam Animalem perspexerimus, eo certius & facilius Morborum Naturam expiscabimur.

** Omnis enim Philosophiæ Dissicultas in eo versari videtur, ut a

** Phænomenis Moutuum investigemus Vires Naturæ, deinde, ab his

** Viribus demonstremus Phænomena reliqua."

Hæc est magni Newtoni Observatio.

Ita mutatis mutandis confido, & datis cujusvis Morbi Symptomatibus, ejusdem etiam *Natura*, his modis investigandi, facilé erui & explicari potest.

Hanc Morborum Naturam investigandi Methodum, (quam ex optimis Auctoribus dudum collegi, propter eam quam mecum institueram medendi rationem,) omnibus iis Morborum Historiis, quarum Auctores Causas certas, Signa & Symptomata ritè descripserant, & diversas ejusdem Morbi Species accurate distinxerant,

omnibusque iis Morbis & eorum singulis Phanomenis, qu orum curationi ipse intersuerim, seduló semper accommodavi: & cum plurimum Utilitatis ipse inde perceperim, nullus dubito qu in hi omnes, qui ea qua par est diligentia his institerint vestigiis, id commodi sint inventuri quod Ægrotantibus prosit, sibi ipsis satisfaciat.

Gravidarum Morbi.

Unde?

Quo tempore } incipit?

definit.

Effectus? } Abortio.

Curatio } Venæfectione.

Leni Catharfi.

Stomachicis.

Ufus? fecundum Naturam, Uteri Expansio.

Polor

Curatio } Situ.

Oleofis.

Venæfectione.

Dolor Mammarum Sunde? Schei Calore. Oleofis. Venæsectione.

Tumor Crurum & Varices \ Curatio ? \ Situ. Compressione.

Labi-

Fomentatione. Diureticis.

Unde? a \ Violentia quadam. Laxitate naturali.

Effectus? Uteri } Inflammatio.

Curatio Quiete.
Situ Corporis.
Peffario.
Adftringentibus topicis.

APHORISMI. -

Descensus Uteri, omnibus temporibus, quibuscunque Mulieribus, & nonnunquam etiam Virginibus potest accidere; sed ut funditus invertatur Uterus, non nifi ex continenti post Partum accidit.

Mulieres ante prægnationem Uteri Descensum passæ, inter Parturiendum incedere vel assurgere non debent, iisque lecto incumbentibus, facilior & tutior fit Partus, quam Sellæ insidentibus.

Si alimenta, quæ apprime appetunt Gravidæ, optima & ad Nutritionem maxime idonea non fint, omninò tamen anteponenda sunt iis alimentis quæ fugiunt & oderunt.

Si Mulieres gravidæ quidquam frigidius, vel cui glacies inest biberint, exinde Cæliacam Passionem sæpe patiuntur, & Abortionem faciunt.

1.121-

APHORISMI. --

Mulieres gravidæ quibus acescere sive ardorem pati solet Stomachus, ab acidis fructibus immaturis, saccharo, abstineant, vel etiam vinum sugiant, nam vinum ut alimenta in Stomacho acescant efficit, ipsumque est acidum.

Mulier Abortioni obnoxia, post Conceptionem a Coitione omnino abstinere debet.

Mulier prægnans sub Mensem postremum termini debet quiescere, quia circa boc Tempus, sese vertit Infans ut naturalem situm capiat, & prægnantis motus potest efficere, ut Infans, non resto ut debet, sed obliquo motu, vertatur.

Astringentibus inter Curationem Fluoris Albi nunquam utendum est, nisi Corporis Plenitudine purgationibus, detractione Sanguinis, & id genus idoneis remediis jam satis diminutâ.

Fluorem Album Puellis etiam posse accidere de tertio ad quemlibet Ætatis Annum, observare licet.

Aquæ minerales Fluore albo laborantibus, modò non gestent utero, plurimum prosunt.

Uteri Suffocatio ex suppressis & corruptis Menstuis, vel Lochiis, oritur.

Odoramenta quæque Mulieribus, quarum Uteri suffocari adsueverunt, nocent, maximé autem si post Partum sieri solet.

Si Mulier prægnans Lue Venerea afficiatur, idoneiis APHORISMI. — neis remediis in sex prioribus gestationis mensibus impuné potest uti, in reliquis autem tutius est Partum expectare.

Ulcera Venerea Labiorum, Vaginæ, a Salivatione facile sanantur, siquæ vero ipsum uterum, ejusve os occupaverint, his nulla medetur Arte.

Si Res postulat ut Mulier gravida purgetur, Sanguis è brachio amittatur ante aliquot Dies.

Mulieribus gravidis, quibus iter longum faciendum est, Sanguinem è Brachio semel amittere, debent, aliquot Dies antequam iter capessant, quo melius injurias, quas itinerandi motus inferre potest, evitent.

Varices crurum Mulieribus gravidis aperiri non debent, quia illa evacuatio eundem effectum, Sanguis ex Pede extrabatur babet.

Mulier gravida, vel non gravida, Hæmoptysin, Tussim, Ardorem Stomachi, vel Uteri Fluxionem patiens, purgari non debet.

Mulieres quibus Sanguis uterinus in primis gestandi Mensibus profluit, Sanguinis quantitatem modicam è Brachio amittant, simul & quiescant, omninò non coeant.

Multum Periculi & Matri & Infanti secum afferunt Convulsiones, ideoque majus, si, intermissis Paroxismis Animum Mulier non recolligat. APHORISMI. -

Primiparæ, sæpius Convulsionibus afficiuntur, quam istæ quibus plures partus contigerunt.

Convulsiones ante Partum periculosiores sunt, quam post Partum.

Mulieres Convulsionibus correptæ, ante vel post editum mortuum & putrefactum Infantem, majore discrimine laborant, quam si vivus foret Infants.

Puerperæ Convulsionibus ante vel citò post Partum correptæ, nocent emetica, Sanguinis autem missio utrinque maximè convenit, nisi a Prosluvio Sanguinis Couvulsio oriatur.

Incontinentia. Unde? Suppressio. Curatio?

Unde? } a Sanguine vitiato.

ab Utero comprimente Pulmones.

Effectus? - Abortio.

Tuffis

Curatio Venæsectione.
Oleosis.
Lenitivis.

APHORISMI. -

Tussis violentior & frequens. Mulieribus gravidis Abortionem, & Prosluvia supe adsert.

Et Coitus, & Prægnatio plurimúm Mulieribus Hæmoptysi laborantibus, nocent,

APHO-

APHORISMI. --Venæsectio in Brachio, Lac, Jus tepidum, Taciturnitas, Intestina parum adstricta, Coitus abstinentia, perquam necessaria sunt Mulieribus gravidis, Tuffi violentiori laborantibus; præsertim si Hemoptysis adsit.

Alvi Fluxus ? Effectus? Abortio.

APHORISMI. -Diarrhaa sapenumero Abortionem affert, præsertim si disenterica sit.

> Dysenteria, quæ Abortionem attulit, ultra quatuor Dies manens, plerumque periculosa est.

Ounde? Effectus?

Hæmorrhoides

Febris Continua

Intermittens &c.

Curatio? Venæsectione. Appertione.

Definitio? — Quæ? Caufa proxima & femper conjuncta — Quæ? Partes affectæ seu Situs?

Externæ?

Viæ & Meatus per quos Malum progreditur. Quales?

Signa Diagnostica inseperabilia feu Pathognomonica á quibus Quales? Quare? Indicationes Curativæ femper

fumi debent.

Symptomata plerumq; concomitantia—Qualia? earumq; accurata Distinctio-Quare?

Indicationes Curativæ—Quales?

Prognostica — Quæ?

Methodus medendi — Quæ?

Effectus? Abortio.

Mors: Unde?

Mulieres

Mulieres gravidæ, si sorte sub Partûs appropinquationem Febre vel continua vel intermittente laborant, doloribus plerumque ita afficiuntur ut parturire videantur; Sanguis enim in Uteri & Placentæ vasculis, Humoresque quibus Infans circumcluditur, Ardore quem Febris Exacerbationes afferunt admodúm rarefiunt, Membranas distendunt & inquietudinem Infanti inferunt, unde Dolores, iis quos parturientes patiuntur simillimos excitantur. Obstetrices autem cæterique Obstetricium exercentes, cum veros instantis Partûs Dolores adesse credant, hos sæpe proritant & Partum maturare student; quod si jam ingravescente Febre, & Vasculis circa Mulieris genitalia supra modum distentis essiciant, Mors sæpe & Matrem & Infantem simul obruit.

Illi vero, si sibi, & ægrotanti sic consulerent ut prudentes decet, peritum aliquem Medicum, qui Rebus hujusmodi dubiis intereffet, accersirent, ut illius Opera solerti Causis horum sallacium & periculoforum Dolorum fublatis, enixus fuo tempore accedat, & Partus feliciter conficiatur; Interesse omnium etiam mihi videtur, ut caveatur ne Obstetricibus, iisve qui imperiti Rei Medicæ Obstetricio dant Operam, in Rebus arduis, Negotium omnino committatur: Admonent enim Puerperarum crebræ Mortes, quanto Periculo temerariis Manibus traduntur, & quam necessaria sit Medicinæ scientia, siquando diversis Causis, Gestationi non cognatis Obstetricium implicetur, quarum periculo occurrere omnino Medicorum est: Neque vero prius Occasionem hanc, unde natus est hic Sermo, possum dimittere, quam Obstetricastris illis (ut ita dicam) etiam atque etiam fuaferim, ne fe folos, tantis Periculis opponere præfidenter audeant, quin Medici alicujus periti Confilio adhibito quam cautissime agant, ut non folum Vitam, sed Incolumitatem Puerperæ conservent. Nam magna licet scioli de se suisque dotibus temere sperare soleant, haud facile quisquam evadit Medicus. & Nemo unquam repenté fuit peritissimus; multa certè prius sunt discenda, multa prius perscrutanda, quam ad Medicæ Artis Prudentiam perveniri possit: si igitur isti rem æquo Animo perpenderent, necesse esset fateantur summæ esse Femeritatis, summæ Audaciæ

daciæ, inauspicatas Manus duplici, & Matris & Infantis Vitæ, discrimini immiscere.

Sicubi vero nullus sit, in propinquo Medicus, sua cuique utendum est facultate, & pro virili agendum; quó parciús tamen, eó plerumque tutiús: nam mea quidem sententia, satiús est ut Naturæ permittatur se ipsam expedire, quam ut improbo perturbetur Officio, quo, concitatis Doloribus præmaturus Partus urgeatur. Siquidem inter Febrem Partus retardandus est, nedum incitandus aut etiam capessendus, nisi Convulsiones gravissimæ, vel immodica Prosluvia id suadeant, ne ipso sacto, Insans pereat & Mater haud ita multó post: Nam ut Hippocrates recté dicit, "Si Mulier" utero gestans Morbum habuerit non cognatum, in Puerperii "Purgatione perit.

Aрноrismi. — Pleriq; Fæminarum Morbi ex Officio Uteri malè præstito oriuntur.

Alia Curatio Morborum Mulieribus gravidis, alia non gravidis, conveniat.

Longè periculosissimi sunt Morbi Fæminis Utere gestantibus, quoniam ea remedia, quibus Fætu vacuæ sanari solent, adhiberi non debent.

Si Mulier gravida ita Morbo aliquo laborat, ut Operatione Chirurgica insigniori Opus sit, scilicet è Calculo in Vesica, Fistula in Ano, vel quovis alio hujusmodi Operæ Pretium erit, (modo res sinat) Operationem, non nisi post Partum persecisse.

Mulieres Utero gestantes, plerumq; ob Suppresfionem Menstruorum ægrotant, contra vero cætera K 2 Animal APHORISMI. - Animalia, quippe quæ non Menstrualia sint, bona Valetudine toto Gestationis tempore frui videntur.

In omnibus Mulierum gravidarum Morbis, dum Morbi acerbitate, magis laborat Natura quam ut evacuationi Lochiorum, quæ Fætûs Eductionem sequi debent, servire possit, summopére Partum prævenire convenit.

Cortex Peruvianus, non minus tuto Gravidis, quam quibusvis aliis, in Medelam Febris dari potest.

Morbos quos secum attulit Prægnatio, Partus plerumq; adimit, ii vero, qui nullam habent cum Prægnatione Cognationem, post Partum, graviores solent sieri.

Mulieribus infirmis maximeq; Morbis obnoxiis, Liberos, valdé sanos, nonnunquam peperisse contingit.

Fluxus Menstrualis quibusdam Mulieribus primis Utero gerendi Mensibus eveniens, debito tempore Menstruorum contingit, adbibitâq; Curâ impunè.

Mulieres quæ abortum faciunt aut pariunt, dum febre continua afficiuntur, maximo Vitæ periculo laborant istæ præsertim quarum Febri adsit Fluxio in Pulmones, et Asthmaticæ sunt.

Fluxus

Quomodo a Fluxu menstruo dignoscendus ?

Signa

Os Tincæ apertum.
Dolor plerumq; præcedens.
Violentia quædam præcedens.
Subitò copiosè effertur.
Continuo rivo defluit.

FluxusSanguinis ab Utero.

Effectus

Abortio. Mors, ab inanitione.

Quiete

Curatio

Abstinentia à Venere.

Irritantibus.
Calfacientibus.

Missione Sanguinis.
Adstringentibus actu frigidis.
Fœtus Eductione.

APHORISMI. -

Mulieres quibus Sanguis Uterinus in primis gestandi Mensibus profluit, Sanguinis quantitatem modicam è Brachio amittant, simul & quiescant, omnino non coeant.

Profluvia vero immodica quæ Mulieribus gravidis nonnunquam accidunt, ex abrupta Placenta plerumq; oriuntur, neq; cessant nisi post Partum, & quo proprius ad Finem Termini accedunt, èo periculosiús babentur hujusmodi Profluvia, quibus si crebræ Animi desectiones adsint; Mortem sæpenumeró & Parenti & Infanti afferunt.

Hac autem, etiamsi copiosa, Profluvia. in Mense

[70]

APHORISMI. — tertio vel secundo, impune plerumq; accidunt, baud ita tamen in duobus postremis.

In Profluviis immodicis ubi rcs postulat ut educatur Fætus, multo majore discrimine laborant illæ Mulieres quibus Os Tincæ crassius & durius est, quam illæ, quibus tenuius et mollius est.

Profluvia immodica una cum Convulsionibus, in Mulieribus prægnantibus plerumq; sunt Lethalia.

Venæsetio in Brachio, perquam necessaria & ad conservandas Mulieres Prosluviis immodicis obnoxias; in modicis etiam Prosluviis multum prodesse poterit, fugienda nibilominus inter immodica Prosluvia.

Ut ex Utero, totius Corporis Plenitudo emittitur, Injectiones astringentes adhiberi non debent, nisi Prosluvium nimis copiosum postulet.

Placenta in ostio apparente, immodici prosluvij causa est, & sæpé mortem Puerperæ et Infanti affert, nisi maturatus Partus præveniat.

In quovis prægnationis intervallo, si ab immodicis profluviis sæpius animo deficiat Mulier, Eductio Fætus, unicum est remedium, ad conservandum et Matrem & Infantem.

Si Parturientis immodica sint Profluvia, Membranæ quam citissimé rumpendæ sunt, cave tamen ne membranas attrabas, ne abruptâ placentâ, adaugeat profluvia.

Арно-

APHORISMI. -

Licet Fætûs eductio, præsentissimum sit remedium in prosluviis immodicis, parum sæpe prodest, quum seriús adhibetur.

Si sanguis uterinus mulieri gravidæ ex uteri fundo profluit, abortio nunquam non sequitur, si vero ex Uteri collo, remedij spes restat, Utq; certior sias unde eveniat, observandum est, an os tincæ sit apertum an clausum.

Animi Deliquia crebra, Aurium tinnitus, occulorum hebetudo, vel caligo, mortem propinquam denotant, cum ex immodicis profluviis oriuntur in mulieribus quarum sextus prægnationis mensis præteriit; præcipue si ictus, vel quodvis aliud infortunium, sit profluvij Causa.

Emissio Fœtûs

Effluxio Expulfio Partus

Quid !

Definitio --- Quæ? Causa proxima & semper conjuncta - Quæ Partes affectæ seu Situs? Plethoræ Fœtûs Uteri MatrisMorratione Quæ? Caufæ Tumorum Ulcerum & | præsen J internæ fimilium Viæ & Mearus per quos Malum progreditur — Quales? Signa Diagnostica inseperabilia seu Pathogno- Quæ? monica, à quibus Indicationes Curativæ Abortio SQuare? fumi femper debent -Symptomata plerumque concomitantia, Qualia? earumque accurata Distinctio ---- Quare? Indicationes Curativæ seu Preservativæ — Quales? Prognostica --- Quæ? extra Graviditatem fex rerum nonnaturalium. Methodus medendi Fœrûs. ratione Matris Morborum seu potius preservandi Uteri. Tumorum. in Graviditate Ulcerum similiumque.

Præmatura

Præmatura Fœtus Exclusio— — Quid ? Per Partum immaturum intelligo talem, quo bumanum aliquod Corpus nascitur, magnum, parvum, vivum, mortuum, non autem, quem quidam Abortum vocant, in quo Membra humana nondum distincta apparent, sed Fœmina verè prægnans si aut longè aut brevi ante septimum Mensem Fœtum emittat vel minimum, is mihi dicitur Partus præmaturus sive abortus.

Quomodo educendus sit Fœtus?— Ore Uteri amplificato, Membrana, si obvia sit, Digitis laceranda est, & in ruptam istam Membranam Manus quamprimum immittenda est, usque ad Pedes Intantis, qui (nisi prævii se offerant) suo loco quærendi, nec ullum aliud Infantis Membrum apprehendendum sive in Ostium primò producendum est, etiamsi ipsum Caput prævium sese offerat, gravida enim quum sit infirma, & plerumque pariendi Doloribus destituatur, Fætus Exclusio nequaquam Naturæ committenda est.

APHORISMI. -

In Plethora Vend secta Abortus præcavetur in Gravidis, parciùs verò & in primis præsèrtim Mensibus, vicibus iteratis, & quast per Anticipationem, paucis Diebus a tempore usitato Menstruandi.

In Chacochymia, Purgatione blanda frequenter iterata, mediis præsertim Mensibus Gestationis, usui aliquando est.

Mulieri Uterum gerenti Venâ secta Abortionem facit, id vero potissimum, si Fætus grandior fuerit.

Uterum gerentibus Medicamenta purgantia sunt L exhibenda,

[74]

APHORISMI. — exhibenda, si Humor impetu fertur ad Excretionem, quarto Mense & ad septimum usq; his tamen minus.

> In minoribus autem & gravioribus Fætibus, subtimide se gerere oportet.

> Si a Causis externis violentioribus, pùta Ictu, vel Casu, & similibus vehemens Dolor et Perturbatio in Gravida excitantur; statim, vel saltem eadem Die sequitur Abortus.

> Si post Lumbagines graves inter gestandum Utero, Excretiones inusitatæ ex Utero proveniant, Periculum Abortionis summum Mulieri imminet, præsertim si Excretiones sanguine insiciantur.

> Periculo multo majore laborat Fæmina quæ Abortionem facit, quam quæ debito tempore parturit.

> Fluxio Sanguinis immodica Abortionis plerumq; Comes est.

Infans abortivus in ipsa abjectione perit, velpaulo post.

Quanto magis subitaneus est Aborsus, præsertim a Causa aliqua violenta, eo difficilior Placentæ extractio.

Quæ

[75]

APHORISMI. — Quæ statis temporibus abortiunt, Uterum habent prædurum vel prælanguidum.

Si mulier sæpius Abortum facit, & eodem tempore semper, ut tertio quarto vel quinto Mense, ob Uteri angustia accidit, quæ augescentem Fætum amplius continere non potest.

Abortum faciunt Mulieres quæ Uteros babent flatuosos, densos, vel parvos.

Quæcunq; mediocriter Corpora babentes, secundo, aut tertio Mense, abortiunt, sine causa manisesta, iis Acetabula Uteri plena mucoris sunt, & non possunt propter Pondus Fætum continere, sed disrumpuntur.

Abortio sive Partus naturalis continget, a Mole nimia, Pondere, & Morso.

Mulieri Utero gerenti si crebra, & inanis desidendi voluntas (Teneserum dicunt) accesserit, Abortum facit; idem de Desenteria quoq; verum est.

Mulieri Utero gerenti si Alvus multum fluat, Periculum est ne abortiat.

Quæcunq; Utero gerentes Febribus detinentur, & vehementer extenuantur citra manifestam causam, eo dissiculter & cum Periculo pariunt, aut in Abortionis Periculum incidunt.

Si Mulieri Utero gerenti, Mammæ subito extenuentur, Abortus sequitur.

1 2

Que

APHORISMI. -

Que preter naturam tenues Utero gerunt, abortiunt, donec pleniores evadunt.

Aborsus periculosior est sexto, septimo, & octavo Mense.

Feminæ quæ laxiorem, & humidiorem Uterum habent, sine noxia, ut plurimum abortiunt, primis potissimum Mensibus, quia Partes istæ facile cedunt, unde minor sequitur Molestia.

Dolores frequentes, & fere continui, Renes & Lumbos excruciantes & qui versus Pubem & Os Sacrum exporrigantur cum quodam ex Utero egerendi conatu, indicant Abortum imminentem, Mulieri utero gerenti.

Ni mala urgeant Symptomata, omnis Aborsus seu Partus Naturæ committatur, Aquis vero non sormatis probibendus est Partus.

Dolores absq; Aquis formatis, Enemate emollienti & carminiativo, sæpe sedantur.

Hæmorrhagiæ insignes Utero gerenti supervenientes, ad quas Syncope, Deliria, Instammatio & Convulsiones sequuntur, Mortem inserre solent.

Mulierem Utero gerentem Morbo quopiam acuto corripi, malum.

Mulieri Uterum gerenti, si Lac copiosum è mammis effluat, Fætum imbecillem indicat: Quod si solidæ Mammæ suerint valentiorem Fætum significant. Quæ

[77]

APHORISMI. — Quæ Fætus corrupturæ sunt, iis Mammæ extenuantur.

> Quod si dura evadunt, Dolor erit vel in Mammis, vel in Coxis, vel in Oculis, vel in Genibus, neq; Fatum corrumpunt.

> Si Mulieri Utero gerenti Purgationes eant, Fætus ut bene valeat sieri non potest, præsertim in ultimis Mensibus.

> Novæ nuptæ, Uteri perturbatione orta ex Coitu nimis fervido, et frequentius æquo petito, non raró abortiunt.

> Decies tot Abortiones intra duos vel tres primos Gestationis Menses sieri solent, quot siunt postea, utilius est ergó præcautionis causa intra duos primos menses quam post dimidium termini exactum ut pleriq; suadent, mulieri ademisse Sanguinem.

Sunt & Mulieres quæ, ut facile concipiunt ita ad Abortionem, nulla manifesta causa proclives sunt.

Superabundantia Sanguinis Conceptum sæpe recentem perdit, & Abortionem infert.

Perturbationes Animi violenta, ad Abortionem Mulieres sape impellunt, Timor præsertim subitus & Ira repentina.

Emissio Aquæ Cruore tinstæ ex Utero Mulieris gravidæ, Abortionis est plerumq; præcursor.

Mulie

APHORISMI. — Mulier quæ Abortum fecit SECUNDAS difficilius dimittit, quam quæ suo Tempore peperit.

Mulieres qua Variolis laborantes abortiunt, non ita multo post plerumq; moriuntur.

Inter abortiendum ante quartum vel quintum Gestationis Mensem, non est cur sollicitus sis de Fætûs positione quem, præ ejus exiguitate, Natura nullo negotio abjectura sit, qualiscunq; Positio contigerit.

Cum in Abortibus intra duos vel tres primos Gestationis Menses, factis, Uterus ad mensuram Fætûs tantum aperiatur, non rard sit ut Placenta, amplic rem tunc temporis modum sortita, diutius in Utera retineatur.

Fætûs magnitudo mortui in Abortiis non semper ea est quam ex Gestationis intervallo in quo abjiciuntur expestare licet, quippe, magnitudinem semper eandem habet ad quam moriens fuit provestus.

Mulieres ad Abortum procliviores, oportet, ut coitum fugiant 5 vel 6 Menses, & cum primum se concepisse perceperint, ut quam maxime quiescant.

Placentæ schirrosæ sæpe Abortionem inferunt, cum jam grandior factus est Fætus, istiusmodi enim Placentæ obsunt, quo minus Alimenti satis idonei subministretur.

Infantes præmaturo Partu editi etsi vivant, raro vocem exprimunt ante finitum tertium Niensem, cum nondum APHORISMI.

nondum valeant Pulmones ad vagitus expresso aere exciendos.

Abortus, quos ipsæ Mulieres sibi excitant, multo majore siunt Vitæ periculo, quam qui nulla mini-strante violentia sponte siunt.

Quibusdam Mulierculis tenera adeo debilisque est suarum Partium compages, ut vel levissima Causa ut puta, Brachio inconsultiús extenso, Abortum faciant.

Sæpenumero inveniuntur Mulieres, quæ primis Gestationis Mensibus Abortum faciant, ex sola temperie sanguinea.

Ut violentior aut mitior est Causa ita majus vel minus Periculum Abortus afferunt, sive ex Medicamentis abortivis, sive ab externa Injuria, oriantur.

Non potest fieri ut Mulier, abjecto gemellorum altero, ad justum terminum alterum gestet.

De Puerperis earumque Morbis.

Placenta feu fecundæ

Placenta feu fecundæ

Extrahenda.

naturaliter quomodo expellatur

Dolores quafi parturientium.

Gravitas in Utero.

Sanguinis Profluvium.

Effectus

Gangrena.

Expulfio
promovenda

Enematibus

Qualibus?

APHOR. Placentæ crassiores, duræ præsertim et schirrosæ multò majore negotio, quam tenuiores & molliores extrabuntur.

Color sape & substantia Placenta, non vana

dant Indicia Valetudinis Puerperæ.

Placentâ in Utero relictâ post præmaturé abjectum Partum, si non satis pateat Os Uteri ut Manu sine Injuria extrabatur, minus Periculi suturum est si Naturæ committatur Expulsio.

Placenta sæpe, non tam ex adbæsione ad Uterum,

quam ex Ore Uteri contracto agré extrabitur.

Multo tutius est Placentam Manu cauté educere, quam Catharticis & Diureticis medicamentis ex-

pellere.

Perperám agunt illi qui aliquamdiu post Partum Mulierem dormire vetant, nibil enim somno, (quem ipsa Natura suadet) præsentiús est ad reficiendas vires, et ad deleniendas Perturbationes Puerperii Doloribus concitatas.

Pudenda Mulierum nullis astringentibus lavanda sunt, intra quindecim continuos post Partum Dies.

Ventres Mulierum à Partu, dum LOCHIA defluunt, leniter admodum fasciaridebe nt.

Cavendum

Post Partum agenda Cavendum ne frigido lædatur Uterus.

Labiis applicentur Emollientia.

Leniter discutientia.

Calore Cum Suctu

Post
Partum agenda

Lac Astringentibus.

Enema alternis Diebus interjiciendum. Unde?

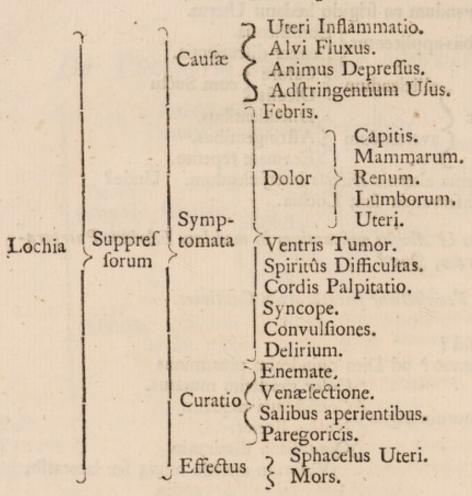
Conservanda sunt Lochia.

Usus & Abusus vesicantium in medelam Febrium

Usus & Abusus vesicantium in medelam Febrium Puerperaram, Quæ?

De Venæsettione puerperarum Cautiones.

Quid ? Duratio? ad Dies quindecim plus minus Color gradatim mutatus. Confistentia æqualis. Bonorum Signa Nullus Fœtor. Quotidiana diminutio. Vasorum apertio nimia seu laceratio. copia. Nimiorum Caufæ tenuitas. acrimonia. Lochia. Syncope. Convulfiones. Nimiorum Effectus Pallor Vultus. Crurum Tumor. Manu removenda funt Sanguinis Coagula, &c. Victús ratione. Curatio Quiete. Sanguinis missione paulatim, & per intervalla. Fotibus ex oxycrato, &c. Lochia

APHORISMI.

Sanguis uterinus qui excontinenti Partum sequitur, vermilium colore refert & brevi grnmescit, reliquo Corporis Sanguini nequaquam abstmilis.

Errant sane qui Lac Mammarum per Uterum Puerperarum dimitti credunt, cum nullum sit vas-

culum qui deduci queat.

Is erit Lochiorum modus qui Infantis, utrunque fuerit sive suo tempore, sive præmaturé editus, sive

Mas, sive Famina.

Coeuntes citò nimium a Partu, Mulieres sibi Lochiorum Tempus producunt, Uteri continuatà Fluxione, ex Irritatione Partium.

Lochiis APHORISMI. -

Lochiis derepente & omnino suppressis in primis à Partu Diebus, maximé periclitantur Fæminæ nisi quamprimam aliquod Remedium adhibeatur, Humores enim in vasculis repressi, Inflammationem Uteri, aliaque multa mala inferunt.

Suppression Lochiorum quæ Partum sequi debent, plus habet incommodi, quam Mensium Intermissio.

Si suppressis Lochiis inflammetur Uterus, è Bra-

chio, potiús quam e Pede, mittatur Sanguis.

Animi angores, Mulieribus nunquam magis quam in Puerperio obsunt, tum enim impedimente

Junt, quo minus effluant Lochia.

Mulieres quæ prægrandes Infantes enixæ sunt, sæpe continuó post Partum Prosluvio Sanguinis laborant, quia Placentæ grandiores, ad grandiores attinent Infantes, quorum vasa perinde atque Uteri vasa, perampla sunt.

Mulieres quæ post Partum immodica profluvia solent pati, Sanguinem e Brachio amittere, bis terve inter Utero gestandum, semel etiam Partu appro-

pinguante, debent.

Mulieres quæ in Puerperio immodica passæ sunt prosluvia, maximos Capitis Dolores, & Febriculositatem, complures Dies experiuntur, diu manet in Vultu pallor, Crura etiam non rarò tumesatta sunt.

Mulieres quibusin Puerperio immodica profluvia contigêre, à Coitu per tres totos Menses abstinere debent, primisque post Partum menstruis in Lecto,

quam maxime quiescere.

Dolores

Dolores

a Flatibus
ab angustia Vasorum.
a Frigore in Uterum suscepto.
a Partu

Curatio?

Sanguinis Copia.
Crassitie.
Acrimonia.

Crassitien attenuantibus.
Curatio Partu

Vasa Uteri laxantibus.
Fotibus.
Emplastris umbilico applicitis.

APHORISMI.

Mulieres secundis Doloribus à primo Partu minus quam à futuris sunt obnoxiæ.

Secundi Dolores quos Mulieres patiuntur, è Grumis Sanguinis in Utero coagulatis, & post Partum retentis plerumq; oriuntur.

Mammarum
Inflammatio

Unde? Sob Lactis Abundantiam
Concretionem, &c.

Victu humectante
refrigerante
Venæsectione
Blandâ Purgatione
Cataplasmatis, &c.

APHORISMI. -

Astringentia quibus utuntur Puerperæ studentes mammarum formam conservare, cum lac Infanti præbere nolunt, ibi tumores sæpe molestas et apostemata, præclusis bumorum meatibus pariunt.

Cum primúm mammarum apostemata fuerint maturata Satis, detut exitus bumoribus, ne diutiús æquo

[85]

APHORISMI. — æquo retenti acescant, atq; ipsas glandes, et lastis vascula conrodant.

Tumores schirrosi mammarum, lateri arctiús adbærentes, in Cancros plerumq; transeunt.

Contusiones | Unde? | Fomentatione. | Fissure | Curatio? | Emollientibus.

Milliaris.

Putrida.

De Puerperarum Febribus.

Febris Lactis peculiaris.

Tertiana.
Continua & reliquæ.
Causa proxima Morbi & semper conjuncta—Quæ?
Partes affectæ seu Situs Morbi — Quæ?

Viæ & Meatus per quos Malum progreditur——
Quales ?

Singularum Definitiones

Signa Diagnostica inseperabilia, seu Pa-Quæ?

Symptomata plerumq; concomitantia—Quæ?
earumq; accurata Distinctio—Quare?

Indicationes Curativæ — Quæ?

Methodus medendi, feu Curatio - Quæ?

Febris Lactis circa tertium aut quartum Puerperii Diem accidere solet, cum Lac in Mammis copiosius generari incipit, & inter triduum vel quatriduum, nempe circa nonum Diem plerumq; Sudore solvitur; si vero Diaphoresis impeditur à frigore incautè admisso, illa Febris, quæ perse

Febres Puerperarum le salutaris erat, & paucis in Diebus cessatura, in Putridam periculosam mutatur.

Febres putridæ Puerperiis supervenientes à

tribus Caufis oriuntur - Quænam funt?

Victus in Febribus Puerperarum — Qualis?

Quo tempore Sanguinis Missionem tutius celebretur?

Cautinoes quædam de ea re.

Quando exhibenda Purgatio? Cautiones.

In Alvi Fluxu, cum Lochiorum vacuatione conjuncto — Cautiones Quædam.

Evacuatio Sanguinis incisa vena missi, in iis Febribus curandis, quæ cæteris Graviditatis aut Puerperii ægrotationibus nonnunquam superveniunt, plerumq; necessaria est; hanc autem evacuationem simul & semel copiose fieri debere inter istiusmodi Febres haud facile conceditur, cum per intercapedines æqué utiliter & multo tutiús Sanguis potest quasi intercisé detrahi: Idq; mihi in hâc Urbe ce leberrima laté quadantenús Artem medicam exercenti, plus viginti annorum usus comprobavit. Imo vero in quibuscunq; Febribus, ficut ego existimo cauto opus est maximo, ne copia sanguinis larga uno tempore mittatur, quoniam esfectus idem, si interpositis intervallis siat, plerumq; sequatur, et iis incommodis, quæ temeré essus sanguine oriuntur, disficile sit mederi.

Sanguinis quidem missionem, in omnibus sebribus curandis præcipuum esse remedium, inter omnes convenit; quæ veró ut idoneo tempore et ad justam mensuram siat (ratione habita et roboris ægrotantis et vis constractivæ vasculorum,) limato opus est judicio: Experientia enim quotidiana docet, plurimúm nunc boni nunc mali inde provenire, nec ubi prosutura sit ubi obsutura evacuatio satis semper constat. Regulam igitur de venæsectione tutó peragenda, quæ me nunquam sesellit, quamq; ideó observatu dignissimam censeo,

(sub dubiis præsertim indicationibus,) lubens impertiar.

Diminutio autem quantitatis fanguinis, et momenti auctio præcipuos esse venæsectionis essectus, in confesso est; sed ne ægrotantis vires simul imminuantur cautio est, quod quidem suturum sit necne ante rem peractum dignoscere, is est nodus quem nullus unquam Auctor, quem mihi legisse contigit, expedivit. Atqui si ex misso sanguine ægrotanti vires desecerint, et sanguinis adaucta suerit copia que imminui debuerat, (idq; non ranó sit) maxima sequentur incommoda, & parúm valebunt potiones cardiacæ, ad vires, intempestivé essus sanguine, reficiendas.

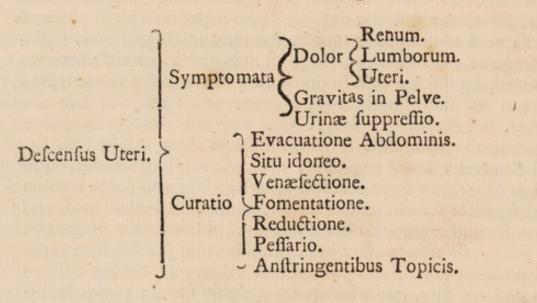
Bellinus abundé satis demonstravit momentum Sanguinis per venæsectionem et augeri et diminui posse, causasq, utriusque effectus addidit. Docetq; idem præsentes ægrotantis vires, sive quantitatem sive qualitatem Sanguinis respicias, esse considerandus, nullibi tamen,

(quod ego fciam,) in hác re judicandi methodum plané tradit.

Methodus autem, quam unicé certam inveni, et quam iis qui præceptis fe meis tradiderint commendo hæc est. Quandocung; fanguinem mitti jusseris, (in rebus præsertim dubiis,) digito ægrotantis venæ continuó ab incifa vena admoto observandum fortiores an languidiores, (effluente fanguine,) fiant, iceus, (idq; ex folà uncià permissà observatione sedulà dignoscatur;) si fortiores fiunt ictus, tutó potes pergere; fin minus, vel fi languidiores fiunt, incommodis afficietur maximis ægrotans, nisi statim definatur: Nam cum cor detracto Sanguine debilitatum ad Momentum fanguinis fustentandum minus sufficiat, residui Sanguinis lentor angebitur, et secretiones impedientur, quæ fanguinis Quantitati incrementum, Qualitati vicium, (cum omnino aliud defideretur scilicit, ut diminuta quantitate emendetur qualitas,) non fine fummo ægrotantis damno ferent. Hanc igitur Regulam, quam folam effe certam afflrmare aufim, & cujus præstantiam experientia probavit multa, non possum non vehementer tanquam sidam ducem commendare, quotiescunq; res in dubio fuerit; eamq; multo utiliorem inventum iri, quam primó crederetur perfuafum habeo: Illud autem certó scio mihi maximo semper usus fuisse in opera ægrotantibus præstanda: Siquando etenim in ambiguo sit an venæ sectionem indicationes postulent, hâc adhibità regulâ, tutó tentari potest, forsan ad ægrotantis commodum; certé sine ullo periculo, cum nunquam, si vel levissimæ adsint indicationes venæsectione opus esse, sit cur ex uncià sanguinis unicà detracta damnum aliquod time-Quoniam atur.

Quoniam igitur non parum refert impuné aliquid posse in rebus dubiis experire, idque non sine spe ægrotanti sore remedio, hanc utilem cautionem minimé sore neglectam consido: Præsertim cum in omnibus tam acutis quam chronicis morbis, venæsectionis consequentia sint incerta, et ea esse possunt quæ minimé vellemus: Et cum vis contractiva vasculorum semper, ante missum Sanguinem, et inter ambiguas indicationes præcipué, perpendi debet, hac regula, quam tradidi, qui semper suerit usus, et ægrotantis saluti et opinioni suæ optimé consuluerit.

De Uteri Descensu, Instammatione, Scirrho, & Cancere.

APHORISMI. — Descensus Uteri, ex Puerperio difficili frequentiús fiunt.

Uterus ita totalitur inversus ut reduci nequeat, si eo ipso quo contingit die, Mulierem non interimat, nunquam non Mortem ab continuam sanguinis sluxionem, tandem adsert.

Muier,

Mulier, cui descensus Uteri est, nulla ventris liga-APHORISMI. -

tura uti, nullum onus gravius gestare aut tollere debet; si autem descensus sit diutinus, pessarium adbi-

beat.

Uterus Dolens.
Gravis. Dolor ab expulsa & Urina & Auctus. Signa Febris vehemens. Spirandi Difficultas. Singultus. Vomitus. Convulsio. Abscessus. Schirrus. Effectus Sphacelus. Venæsectione repetità. Curatio Diæta refrigerante. Injectione anodyna.

APHORISMI. -

Uteri Inflam-

matio

Inflammatio uteri multum babet periculi, tum autem maximé cum mulieri in primis à difficili Partu diebus accidit.

Inflammato utero Cathartica nunquam non nocent. APHO- APHORISMI.

Singultus, vomitus, Convulsio, Delirium, Venter supra modum distentus, Puerperæ, cui instammatur uterus, repentinam Mortem portendunt.

Inflammato Utero adeo coarctatur os tincæ, ut, fi quid alieni inbæreat, nec expelli, nec extrabi possit.

Os Uteri Schirrhus

Os Uteri Schirrhus

Os Uteri Schirrhus

Os Uteri Schirrhus

Uteri moles aucta.

Gravitas in Pelve.

Urinæ Incontinentia.

Renum;

Femorum;

Curatio

Refrigerantibus Evacuationibus.

Chalybeatis.

APHORISMI. -

Schirrbus in utero malum est pertinacissimum, & plura sæpe secum affert quæ Morte demum desinunt, quia præ tumore, supervacuis humoribus liber exitus non datur.

Cathartica efficaciora, si Uterus schirro afficitur, nocent.

Арно-

APHORISMI. --

Cancer Uteri

Schirrhus in Utero, in carcinoma immedicabile, sape transit.

Schirrhus in Utero, Mulierem sterilem & valetudinariam, per totum Vitæ reliquum tempus reddit.

Tumores alterum uteri latus juxta Inguen, aliquando post puerperium dolore afficientes, ægre nec sine prolixà curatione sanantur; Qui si forté suppurati eruperint, Mulieris Vita periclitatur.

Schirrhi Signa.
Dolor in Utero pungens.

Sanies Serofa.
Fætida.
Nigra.
Cruenta.

Signa Fluxus Sanguinis finceri.
coagulati.

Ulcus in Ore Tincæ fordidum.
inæquale.

Dolor ab expulsa Surina auctus.

Effectus? Hæmorrahagia lethalis.

Curatio? tota palliativa Refrigerantibus.
Lacteis.
Anodynis.

APHO-

[92]

APHORISMI. -

Ulcera mala Corporis temperie orta que ipsum Uterum, vel ejus Orificium afficiunt, in Cancros immedicabiles nunquam non transeunt.

Cancer Uterinus, post annos aliquot extremos inter angores et cruciatus protractos, quamcunque affecerit, misere tandem perdit.

Mulieres circiter annum etatis quadragesimum vel quadragesimum octavum, Cancris magis sunt obnoxiæ, quam antea, tum enim earum menstrua aut omnino cessant, aut justis intervallis non fluunt.

Carcinomata vel præcedunt, vel sequuntur Profluvia sanguinis quæ si mulieri sexagenariæ, quam menstrua jamdudum deseruere, contigerint, mortemq; tandem inferunt.

Mulieres Coitûs expertes, rarissimé cancris uterinis afficiuntur.

De Morbis Infantium recens natorum, nec non Puerorum.

Morbi Infantium Contufiones.

Imbecilitas.

Suturæ nimis apertæ.

Ani Claufura.

Prolapfus.

Caufa? Effectus? Curatio? Quæ?

Tormina

Tormina Ventris.
Inflammatio Umbilicalis!
Femoris Inflammatio.

Aphthæ.
Diarrhæa.
Vomitio.
Excoriatio.
Excoriatio.
Exomphalos.
Lues Venerea.
Hydrocephalos.
Strabifmus.
Tuffis.
Tuffis convulfiva.
Pavores.

Dolor Humiditas } Aurium.

Putrilago Ventriculi.

Dentitio duplex. Convulsio.

Vigiliæ.

Morbi Infantium

Lumbrici.

Atrophia verminofa.

Urinæ Incontinentia.

Tonfillarum Inflammatio,

Scabies,

Prurieus.

Rachitis.

Siffura Labiorum.

Ranula.

Tenefmus.

Calculus.

Perniones.

Macies.

Coma.

Causa? Effectus? Curatio? Quæ?

Febres

Febres Infantium & Puerorum

Continuæ.
Intermittente
Scarlatinæ.
Hecticæ.
Variolofæ.
Morbillofæ.
Dentitione ortæ.
Verminofæ & fimilia.

Singularum De-

Partes affectæ seu Situs?

Causa proxima & semper concomitans?

Viæ & Meatus per quos malum progreditur?

Signa Diagnostica inseperabilia seu Pathognomonica? a quibus Indicationes Curativæ semper sumi debent?

Symptomata plerumque concomitantia?

earumque accurata Distinctio?

Indicationes Curativæ?

Prognostica?

Methodus medendi?

Cavenda?

Regimen recens Natorum?

De Nutrice eligenda Cautiones?

Lac vitiosum — unde? Rectificatio — Quæ?

Morborum Infantilium Causa?

Indicatio — Curativa, Quotuplex? — Qualis?

In Curatione Febrium tenellorum prima Indicatio — Quæ?

Puerorum paulo provectiorum Tractatio — Quæ?

Cautiones quædam in medelam Epispasticis.

Morborum Infantium de Narcoticis.

Purgatione.
Venæsectione.
Epispasticis.
Narcoticis.
Cardiacis.
Emeticis.

Sym

Symptomata universa Morbillorum tenellorum omnium - unde?A

In medelam Dentitionis difficilis ? Cautiones?

Infantes Aphthis producendis proclives unde? Curatio? An quæ specificè conveniunt Infantum Torminibus? In Vomitu pertinaci a Lacte vitioso pendente, Quæ profint? In intervallis Convulsionum Infantum quæ sunt necessaría? In earum Paroxysmis quæ nocent? Quæ in Convulsionibus vehementissimis magis profunt? Frigus ab Infantibus facile susceptum, unde? Curatio? Nutricis Lac nimis crassum, unde? Curatio? Hæc Crassities Lactis plurimum nocet Infantibus — Quare? An in ipsis Febribus purgandi sint Infantes? In medelam Febrium omnium Cautiones quædam? In medelam Variolarum & Morbillorum Cautiones?

APHORISMI. — Infantes peramplis Capitibus enacti plerumq; inter Dentitionem, Convulsionibus correpti, moriuntur.

Infantes qui venerea Lue imbuti nascantur, baud ita multò post decedunt.

Hæc eveniunt parvis, & recens natis pueris, serpentia Oris Ulcera, Aphthæ dictæ, Vomitiones, Tusses, Vigiliæ, Pavores, circa Umbilicum Inslammationes, Aurium Humiditates.

Ad dentitionem vero progressis, Gingivarum stimulantes Prurigines, Febres, Convulsiones, Alvi profluvia, idq; præcipue cum Caninos Dentes emittere cæperint, & iis, qui maxime crassi sunt, & Alvos duras babent.

APHO?

PHGRISMI.

At iis paulum Atate progressis, Tonsillarum Inflammationem, Vertebræ quæ ad Occipitium est interiorem in partem Impulsiones, crebræ anbelationes, Calculi, Lumbrici rotundi, glii tenues, & minuti, in resto intestino orti, Ascarides disti, Satyriasmi, Strumæ, & alia Tubercula, præcipue verò prædista.

Adhuc autem ætate provectioribus, & ad pubertatem progressis, ex iis multa, et Febres diuturnæ magis, & Sanguinis ex Naribus Profluvia.

FINIS

ERRATA.

Page 6. Line 16. lege involucrum. p. 9. 1. 10. lege Quó. 1. 11. lege peregerint. 1. 18. lege è. p. 10. 1. 10. lege Res ita se habere possunt. 1. 24. lege offert. p. 16. 1. 3. lege disecandus. p. 33. 1. 1. lege supinam. p. 36. 1. 20. lege Modo. p. 42. 1. 15. lege diligentissime. p. 44. 1. 17. lege quoad. p. 47. 1. 16 lege off. 1. 17. lege justo. p. 48. 1. 25. lege Mulierum Mortuum Autopsia. 1. 26. lege Tubas Fallopianas. p. 56. 1. 8. lege impedimento. p. 57. 1. 24. lege Hic. p. 58. 1. 14. lege Sanandum. p. 61. 1. 26. lege Colicam. p. 80. 1. 8. Gangrena. p. 81. 1. 9. lege injiciendum. 1. 12. lege Puerperarum. p. 82. 1. 24. lege grumescit. p. 84. 1. 29. lege detur. p. 86. 1. 8. lege Cautiones. 1. 10. lege evacuations p. 87. 1. 2. lege peractam. 1. 11. lege considerandas.

Presat. p. iv. 1. 4. lege benigne. p. vi. 1. 18. lege nullus.

INDEX.

PAGE

HY	17	69	78	89	· · · 103 67 117	80	Veterinary Books, in various Sizes and Languages 113	Diamijeripis 114	1117	119	120
2/57					~				-		
	Plain.				3				to	1	
1					33						
	113				H				-		
1				1							4
	1			1	343				1		
		750	1				es.		1		,
		16-31		734			20				
00500							25				
		61383	-				E			1	-
	100		12	SC.		1	H				
			0	00		100	D				1
		300	8	×	6	20.	12				
	1	200	-	ě	~ ,	2).	es		300	70	
. 83			C	5	3	120	Z	•	60	347	
00 00	n		ie.	-	79	me	S		1		
200		*	Ξ	E.	9.	0	00	A	We		
2 9				4	Tr.	2	Ĕ	, 1		200	
Lig			ek		2	4	Na Va	1 7	0		
E Is		=	re	d,	-	3	9		9	_	
200	0	50	9	H	111	eas			0,	3	0
ou	13	Sin	0,	H	3	7	OK!		E .	13	Ž.
E >	199	7	att	T	ALL	7	80	(5	3 4	4
F. Ya	H	01	4	0		2		510		100	1.
.5		in		im	2	5	5.	F .			3
Tot	00	lec	20	tec	000	3	1111	36			1353
10	ta	107	10	100	270	100	ter	7,777	The second	3	2
Folio-in various Languages	Offavo-English	Duodecimo-English	Octavo-Latin, Greek, French, &c	Duodecimo-French, Latin, Greek, &c.	Aftrology, Alchemy, Witcheraft, &c	7 1	2 :	D P	dependix—Octavo & I welves	Address: The state of the state	Appendix
128 15 6 S.	Paris de	11391	7	35.74	1100	363	Miller	1000	1000	150	1

THE

FRENCH, ITALIAN, and LATIN LANGUAGES, Taught on reasonable Terms,

By a GENTLEMAN from Paris.

ITALIAN, SPANISH, PORTUGUESE AND GERMAN News-papers, &c. translated.

Inquire of the Publifier of this Catalogue.

By F. CALLOW, Bookfeller,

are: Publified

50 to

CROWN COURT, near PRINCES STREET Sours, Who gives the full Value for Libraries, or Exchanges Books.

OBSERVATIONS on Maniacal Diforders, by William Pargeter, M. D. 8vo. 18 6d. /euced

Formulæ Medicamentorum Selectæ, by the fame Author, 12mo. 18 6d, fewed

3 Blumenbach's Effay on Generation, translated by Dr. Crich-ton, fewed, 25

4 A Treatife on the Extraction of the Cataract, by D. Augustus Gottlieb Richter, translated from the German, with Notes by the translator, beards, 28

Practical Observations on the Cure of Hectic and Slow Fevers, and the Pulmonary Confumption; to which is added a Method of Treating several kinds of Internal Hæmorrhages, by Moses Griffith, M. D. of the Royal College of Phyticians, a new edition, severa, 28

& Compendium of Anatomy for Students in Surgery, and the Arts of Defigning, Painting illuftrated by 12 plates, &c. fewed, 28 6d

7 Penrole's Letters, Philosophical and Aftronomical, 6s, boards

Medical and Chirurgical Review, published every two months, 24 numbers, forming the first 4 volumes, bast-bound, at 10s each

NB. Number 25, 26, 27 and 28 being all that is yet published at 18 6d each, or any number separate

of Innes's Short Defeription of the Human Muscles, chiefly as they appear on Dissection, together with their several Uses, and the Synonyma of the best Authors, a new edition, greatly improved by Alexander Monro, M. D. bound in red. 28

to Plenck's Hygrology, or Chemico Phyfiological Doctrine of the Fluids of the Human Body, translated by Dr. Hooper, boards, 5s

pages for each Day's Bufinels, a correct Lift of the London and Edinburgh Royal Colleges of Phyfic, an Alphaberical Lift of Surgeons and Apothecaries, &c. an Arrangement of the Anatomical, Medical, and other Lectures, public Hospitals, &c. freed, 25

This leaf formerly pasted to verso of t.p. 2/8/89.

HISTORICAL MEDICAL MEDICAL

